

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 70 - prosinec 2012

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

V KUCHYŇCE

SE 5.B VYŘÁDILA...

STR. 43

PÁR SLOV ÚVODEM

Po dloooooohatánské době k vám konečně doklopýtal Puclík číslo sedmdesát. V cestě mu stála spousta překážek a nepříjemností, ale nakonec je všechny nějak přeskákal, obešel, přešel, podlehl, přeplaval a vyřešil, takže je na světě a vy se můžete začíst do fůry stránek, které vám připomenou, co se u nás ve škole od začátku školního roku semlelo. A je toho opravdu požehnaně...

Dost je toho ale také před námi a je moc fajn, že jsou to vlastně samé příjemné události. Nezadržitelně se totiž blíží Vánoce a s nimi také toužebně očekávané prázdniny. Už brzy se objeví v přízemí naší školy stromeček, takže atmosféra se stane hned při vstupu do budovy slavnostnější. Čeká nás tradiční vánoční diskotéka, na kterou vás zve nejen redakce Puclíku, ale také DJ David Hamerský, se kterým jsme si loni bezvadně zařadili a který nám na letošek slíbil zase něco nového, tak se nechme překvapit.

V posledním předvánočním týdnu se můžete těšit opět na piškvorky, na vánoční soutěž tříd ve výzdobě, no a na závěr roku také na dárečky, které se pod školním stromečkem určitě zase urodí. Věříme, že kromě toho, co pro vás připravila naše redakce, si čas zpřijemníte i vy sami, že něco podniknete se svými třídami a že nám o tom následně napíšete, abychom měli do příštího čísla co vložit.

Přejeme příjemné předvánoční počteníčko...

Redakce

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- 11. 12. 2012 Vánoční diskotéka
- 18. 12. 2012 Vánoční zpívánky
- 19. 12. 2012 Vánoční turnaj v piškvorkách
- 21. 12. 2012 Puclíkova vánoční nadílka
- 22. 12. 2012 Začínají vánoční prááááázniny!!!
- 31. 01. 2013 Pololetní vysvědčení
- 01. 02. 2013 Pololetní prázdniny

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- 9.C si nedávno v Praze užívala jednu z výher ze soutěže *Najdi, co hledáš!* – návštěvu sídla firmy Seznam.cz. Samozřejmě se při té příležitosti nezapomněli stavět v KFCéčku, a protože zde právě probíhala akce, při které bylo pít téměř zdarma, hoši z 9.C ji náležitě využili. Jenže příroda je příroda a tělo si žádá své. V tomhle případě si těla na zpáteční cestě žádala o zbavení se přebytečných tekutin – a to s každou další minutou víc a víc ☺... Aby nedošlo k nějaké tragédii s mokrým koncem, autobus zastavil na odpočívadle a hošani se vyřítili do blízkého lesíka, aby tam svým močovým měchýřkům dopřáli náležitou úlevu. Jenže ouha! Podobný nápad měla už spousta lidí před nimi a zdaleka všem se nechtělo pouze čůůurat. Filip Trödler si našel místo tak šikovně, že si oběma botkami stoupl do čehosi měkkého, co zrovna dvakrát nevonělo. Přišel na to poměrně brzy a koukal se toho nadělení rychle zbavit – pobíhal po trávníku a významně šoupal nohama ☺, zapojil do akce několik balíčků kapesníků, láhev vody, ale někdy i veškerá snaha není moc platná. Zkrátka - když nastoupil zpátky do autobusu, spolucestující nebyli z oděru, který stoupal od jeho botek, ani trochu odvázaní. Nao-pak. Napadalo je jediné – buď se zbavit Filipa, nebo aspoň jeho botek. Nakonec to vymysleli šikovně – Filip cestoval bosky a jeho botky na autobusu-vém WC. Atmosféru uvnitř autobusu pak děvčata „vylepšila“ několika druhy voňavek, vůně a pachy se promíchaly a ten čichový zážitek, ten stál rozhodně za to ☺...
- Víte, jak se dají vyrobit krásné oční stíny? A to ne ledajaké... Nesmývají se, nerozmazávají, nestojí ani korunu a co víc, dokonce i každým dnem mění odstín. Na tuhle otázku by vám dokázal nejlíp odpovědět Hynek Sláma ze 7.B. Ten totiž takový kouzelný oční stín vymaloval na oko Honzovi Svobodovi. Nepoužil k tomu ale žádné barvy ani štětce, nýbrž vlastní pěst. Auu, to muselo asi bolet ☺... Zkrátka a dobře – Honzova ozdoba pod okem, kterou se pyšní ještě teď, byla výsledkem poněkud bouřlivější přestávkové výměny názorů mezi oběma aktéry. Dodejme, že Honzův oční stín přinesl oběma zaslouženou odměnu – nadělovala paní učitelka třídní a dle kázeňského řádu.

OBSAH

▪ Pár slov úvodem	2
▪ Co nás čeká	2
▪ Puclíkova šuškárna	2
▪ Tonda obal naším hostem	3
▪ V Krkonoších s 8.C	4
▪ Barevné kreslení	6
▪ Školní rok v číslech	7
▪ Lesní kurz 7.A na Doubravce	8
▪ Všude kolem samá kráva	10
▪ Je nám spolu dobře	11
▪ Ze středověku k jaderné elektrárně ...	12
▪ Seiferos a jejich dravci	13
▪ Anketa	14
▪ Sloupečky	16
▪ Vyzvídali jsme... ..	18
▪ Podzimní vyučování	22
▪ S vitamíny ke zdraví	23
▪ Máme doma zvířátko	24
▪ Pohádkový les	25
▪ Ekofanda	26
▪ Školní sběr	30
▪ Domácí úkol	32
▪ Podvečerní čtení	33
▪ Projekt Panenka	33
▪ Na návštěvě v Seznamu	34
▪ Projekt Pathfinder School	36
▪ Adopce na dálku	37
▪ Zpívat bez emocí je o ničem	38
▪ Než užiješ alkohol, užij svůj mozek ...	39
▪ Když se setmí... ..	40
▪ Žákovská knihovna	42
▪ Ke kořenům potravin	43
▪ Za poznáním a zážitky	44
▪ Strašidelný den	45
▪ Skutečný dárek	46
▪ Sportovní klání 8. tříd	47
▪ Logická olympiáda	47
▪ Vánoce s Puclíkem	48
▪ Okénko ZŠ Slavkovice	50

TONDA OBAL NAŠÍM HOSTEM

Ve čtvrtek 29. listopadu 2012 zavítal k žákům celého 1. stupně Tonda Obal. Je to postavička, která je maskotem akce, jenž má děti seznámit s problematikou odpadů a hlavně jejich recyklací.

Program zabral jednu vyučovací hodinu, při které si děti samy vyzkoušely třídění odpadů, dozvěděly se o jejich dalším využití a zároveň se podívaly na vzorky materiálů vyrobených recyklací.

Třídění na naší škole není žádná novinka, ale nikdy není na škodu si už získané informace oprášit a upevnit. Program pod vedením odborného lektora, připravený ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí, Ministerstvem průmyslu a obchodu a Pedagogickou fakultou UK, hravou formou doplnil učivo s tématy ekologie a ochrany životního prostředí.

Zvýšil už jistě povědomí našich žáků o správném třídění a recyklaci odpadu, ale sám o sobě bohužel nestačí. Kromě motivace ve škole je samozřejmě nezbytná také podpora rodičů – ti se mohou dovědět více informací na www.starsi.tonda-obal.cz

Mgr. Pavlína Poláčková

V KRKONOŠÍCH

S 8.C

Aneta Dufková, 9.C

TÝDENNÍ POBYT VÍTEZNÉ TŘÍDY
V INTERNETOVÉ SOUTĚŽI PORTÁLU

SEZNAM.CZ

Minulý školní rok už je nenávratně pryč. Jasně, je to super, protože už nám tak zbývá zase o jeden rok školy méně. Ale jsou zážitky, které se nezapomínají ani s novým školním rokem. A tohle je jeden z nich.

Ze všeho, co jsme loni v soutěži Najdi, co hledáš! vyhráli, byl pro nás tenhle pobyt v Krkonoších rozhodně největší odměnou. Už z toho důvodu, že to bylo na tak dlouhou dobu. Ale přesto ten týden utekl tak rychle...

Už dlouho dopředu jsme si prohlíželi webové stránky hotelu Lesana a těšili jsme se do bazénu, sauny a na kulečnick. Vzhledem k tomu, že jsme se zde setkali ještě s jednou třídou, v bazéně se saunou a párou jsme se museli střídat. To však nebyl velký problém, protože přes den jsme stejně neměli tolik času, a tak bylo ideální se do bazénu naložit až navečer k odpočinku. Zato

kulečnick a zahradní trampolínu jsme měli k dispozici celý den.

Na jídlo si stěžovat nemůžeme, ovšem některým našim klukům asi jíst 3x denně rozhodně nestačí. Nebo jak jinak si vysvětlit to, že si v místním supermarketu kupovali 10 rohlíků a tavený sýr ☺? Nicméně k obědu a večeři jsme si mohli vybírat z několika jídel, které nám ještě jako bonus dával na talíř blondátý kuchař. K snídani byl výběr ještě širší – od cereálií s mlékem až k párečkům. Oblíbenou specialitou byla ranní čokoláda z automatu. A pokud jsme k jídelně přišli příliš brzy, pohodlně jsme se natáhli do tamních masážních křesel.

Pokoje jsme měli na jednom patře, pokoj učitelů byl až za rohem skoro na konci chodby. Lepší rozmístění jsme si tedy ani přát nemohli ☺. U každého pokoje byla koupelna. Smůla byla, že na tu nejluxusnější narazili zrovna kluci, kteří ji beztak ani nevyužili ☺. Co se ale značně využívalo, byla televize, která běžela denně snad v každém pokoji. Nepochybně by ale byla škoda tady ležet u televize, takže večery jsme trávili i v soubojích nad stolními hrami. A rozhodně jsme nechodili spát dříve, než nám přikazovala večerka.

A co jsme tady vlastně za celou tu dobu zažili? Na začátku jsme se zde museli rozkoukat, ale už v sobotu jsme se vydali

přemost'ovat řeku. To obnášelo nechat se přivázat k lanu a potom hodně řvát, což téměř všichni splnili ☺. A tak jsme se druhý den mohli vydat k bezpochyby nejhlavnějšímu, ale také nejobtížnějšímu úkolu – zdolání Sněžky. Samozřejmě ne lanovkou (nejsme žádní zbabělci), ale pěkně pěšky. Jediným dopravním prostředkem se nám staly taxíky v čele s taxikářem Mrtkou ☺, nezapomenutelným díky svému jménu, které nás dovezly pod Sněžku.

Cestu jsme zvládli úspěšně a úspěšně jsme tedy dokázali, že i céčka mohou být tělesně zdatná a nesedí pořád jenom u počítače. Ano, zvládli jsme to, ale ty následky... Na horských hřebetech hodně svítí, proto nás neminuly spálené tváře (podcenili jsme opalovací krémy). Obzvlášť pěkně vypadal ten, kdo měl kolem očí vypálená

bílá kola od slunečních brýlí. Co ale neminulo nikoho, byla neskutečná únava. Toho dne

jsme tedy uléhali do postelí s rozhodnutím, že by bylo nejlepší celý zbytek našeho poby-

tu strávit jen na hotelu. No, nepovedlo se. Prosadili jsme si aspoň posunutí budičku a pondělní volnější odpočinkový den.

V pondělí večer se nám ale střídal dozor. Paní učitelku Marcelu Slámovou vystřídala paní učitelka Knapčoková, která přijela odpočinutá a plná sil. Pro naši chuť k nicnedělání tedy neměla pochopení. Naši druhou největší výpravou byla cesta k prameni Labe, kterou jsme opět absolvovali kompletně pěšky kromě cesty lanovkou na Medvědí a zpět.

Odtud jsme se vydali nahoru. To je na horských cestách asi to nejhorší – pořád vedou nahoru ☺. U pramene jsme si dali svačinu a vydali jsme se zpět. Museli jsme totiž stíhat lanovku (pěšky jsme jít dolů pochopitelně nechtěli), ale vzhledem k tomu, že jsme byli vytrénovaní už ze Sněžky, to nebyl problém.

V dalších dnech jsme ještě stihli pár adrenalinových zážitků. Největší úspěch měla bezpochyby bobová dráha. Tam jsme šli totiž dokonce dvakrát. Poprvé nám sice poprchalo, ale

naš zážitek to rozhodně nijak neomezilo. Měli jsme ale zakázáno sjíždět celou dráhu bez používání brzd. Naproti bobové dráze byl Monkey park. Obrovskou lanovou dráhu si nakonec ale trouflo zdolat jen osm z nás.

Jedno dopoledne jsme strávili ještě v jiném zábavním parku. Tady se vyřádl především náš pan učitel Sláma, který si na obří houpačce pořádně zakřičel. A ani nespadl ☺. Ve volných chvílích jsme si ještě zašli o dvě ulice níže k fotbalovému hřišti nebo na vedlejší dětské hřiště. Dvakrát jsme se také sešli zaspívat si u kytary. Naučili jsme se písničku Medvěd Fred, kterou jsme pasovali na naši třídní hymnu.

Je zřejmé, že všechny zážitky, pocity a vzpomínky se tu zaznamenat nedají. Každý z nás si z toho týdne odnesl něco jiného. Ale je jasné, že po všech těchto zážitcích se nikdo nemůže divit, že nám to tam tak rychle uteklo, že se nám domů vůbec nechtělo a že na ten týden budeme určitě vzpomínat ještě i za deset let.

BAREVNÉ KRESLENÍ

Mgr. Jaroslava Truksová

V pondělí 24. září 2012 nám počasí přálo. Od rána krásně svítilo sluníčko a vydrželo až do odpoledne. A proč že jsme měli ze sluníčka takovou radost? Na našem školním dvoře se totiž opět po roce konala soutěž **Barevné kreslení křídami** a počasí nám opravdu vyšlo. Sešla se spousta malířů, takže během chvilky se šedivý dvůr proměnil v krásně barevný. Všechny děti byly moc šikovné a bylo opět velmi náročné vybrat ty nejlepší kresby. Děkujeme všem, kteří se zúčastnili, a těšíme se zase za rok...

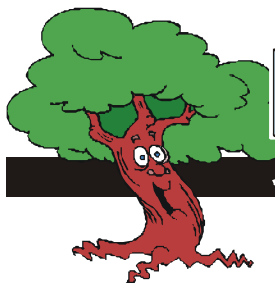

třída	třídní učitel	chlapci	dívky	celkem	umístění	náhradní tř. učitel
1.A	Jaroslava Truksová	16	10	26	přístavba	V. Buchtová
1.B	Viera Buchtová	15	8	23	přístavba	J. Truksová
2.A	Pavla Sedláková	11	13	24	přístavba	I. Fousková
2.B	Ivana Fousková	14	10	24	přístavba	P. Sedláková
3.A	Miroslava Kotovicová	11	11	22	přístavba	M. Niesnerová
3.B	Markéta Niesnerová	11	12	23	přístavba	M. Kotovicová
4.A	Vlasta Fryšavská	10	13	23	hl. budova	P. Poláčková
4.B	Markéta Součková	10	14	24	hl. budova	D. Machová
5.A	Dita Machová	16	10	26	hl. budova	M. Součková
5.B	Pavčina Poláčková	12	17	29	hl. budova	V. Fryšavská
6.A	Erika Oravcová	17	15	32	hl. budova	D. Svobodová
6.B	Renata Slámová	15	13	28	hl. budova	P. Hnízdl
7.A	Martina Janíčková	14	12	26	hl. budova	P. Smékal
7.B	Eva Ficová	15	10	25	hl. budova	I. Kovačičová
7.C	Marcela Slámová	15	11	26	hl. budova	J. Gregorová
8.A	Pavel Hnízdl	10	8	18	hl. budova	M. Růžková
8.B	Petr Smékal	10	8	18	hl. budova	M. Janíčková
8.C	Dagmar Svobodová	12	10	22	hl. budova	E. Oravcová
9.A	Ivona Kovačičová	15	9	24	hl. budova	E. Ficová
9.B	Jaroslava Hnízdllová	12	14	26	hl. budova	H. Knapčoková
9.C	Miroslav Sláma	17	9	26	hl. budova	M. Slámová
1. stupeň		126	118	244	10 tříd	
2. stupeň		152	119	271	11 tříd	
CELKEM		278 chlapců	237 dívek	515 žáků	21 tříd	

Počet učitelů: 31

Počet vychovatelů školní družiny: 3

Ostatní zaměstnanci: 8

LESNÍ KURZ 7.A

Julie Bartušková, 7.A

NA DOUBRAVCE

Rádi bychom se s vámi podělili o zážitky, které jsme měli možnost získat na začátku letošního školního roku. Díky paní učitelce Janíčkové se naše třída mohla zúčastnit ve dnech 5. až 7. září 2012 kurzu v rámci programu Les ve škole, škola v lese na chatě Doubravce u Chotěboře, který pro nás připravily a také vedly lektorky ekologického sdružení Tereza. Ale musíme začít hezky od začátku...

Všemu předcházelo balení, které jsme zvládli docela úspěšně. 7. září jsme se sešli na autobusovém nádraží a nastoupili do autobusu, který nás odvezl do Žďáru nad Sázavou a pak do Chotěboře, kde na nás čekala naše instruktorka Janča. Věděli jsme, že nás ještě čekají tři kilometry namáhavé chůze

i s těžkými batohy. Ale cesta byla zpestřena mnoha soutěžemi, které nám putování zpříjemnily. Když jsme se například dozvěděli, že si budeme povídat o živlech, do kterých jsme se taky měli vtělit, tak nás to potěšilo. Někdo dělal vodu, někdo zemi, jiní oheň nebo vzduch - bylo to celkem zá-

bavné. Jedna soutěž střídala druhou, takže jsme cestu ani moc nevnímali a najednou jsme uviděli velkou krásnou budovu a po několika sekundách nám docvaklo, že je to naše království na následující dva dny. Nejprve jsme se navěčeřeli, pak nám paní učitelka rozdala klíče a všichni plnou

parou vyrazili nahoru do pokojů. Naše pokoje byly úžasné! Bydleli jsme v nich po pěti nebo po sedmi a všichni si ihned začali vybírat postele a společně jsme si začali roz-

chodbě nám pustily písničky. Šli jsme se nasnídat, potom jsme byli ještě chvíli na pokojích a pak už na nás čekal pestrý dopolední program v podobě různých soutěží a úkolů.

Před večerkou nám tentokrát paní učitelka Janíčková pro jistotu zabavila telefony, a tak nám nezbylo nic jiného než spát ☺. Všichni byli ale po celodenním programu docela vyčerpaní, takže jsme usnuli celkem rychle. Další den byl hodně podobný tomu předchozímu, ale s tím rozdílem, že nás v jeho závěru čekala cesta domů. Na cestu jsme dostali svačinku a pak už nás čekalo putování s batohy zpátky do Chotěboře. Stihli jsme ještě i krátký odpočinek na louce a poslední soutěž. Rozloučili jsme se s Jančou, nasedli do

dělovat skříně. Do půl hodinky jsme měli vše vybalené a nacystované na večer. Pak nás vyzvedly naše instruktorky Janča a Alča.

Přesunuli jsme se do jídelny a rozdělili se do tří skupin. V nich jsme plnili různé úkoly a byla to moc fajn zábava. Pak jsme se vrátili do našich pokojů a do večerky, která začínala ve 22.30, jsme se mohli bavit sami. Ale jak padla půl jedenáctá, museli jsme už být v posteli a ležet nebo už spát. Raději ani nebudu psát, co všechno jsme vyváděli ☺, ale paní učitelka Janíčková musela do půlnoci chodit po chodbách a dávat pozor, dokud jsme konečně neusnuli.

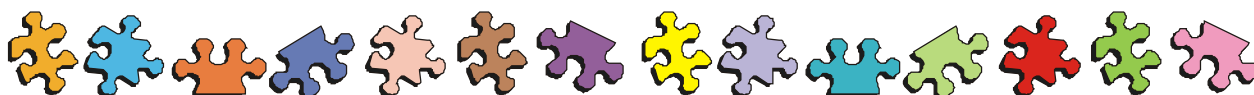
Ráno jsme vstávali v 7.45 a to tak, že přišly Janča a Alča a na

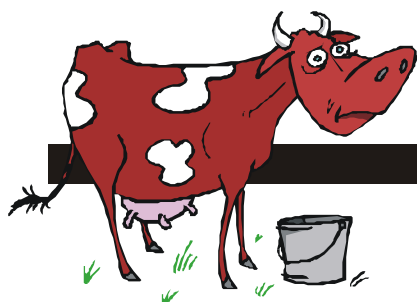

U toho nám pořádně vyhládlo, takže na oběd se všichni moc těšili. Odpolední program byl také náročný - čekala nás spousta běhu i chůze, hry, soutěže a úkoly. Nakonec jsme se dočkali vytouženého odpočinku a myslím, že jsme si ho opravdu zasloužili, protože den to byl skutečně náročný.

autobusu a ten nás dovezl do Žďáru a pak domů.

Myslím, že za celou naši třídu můžu říct, že se mám to moc líbilo, a tak děkujeme naší paní učitelce Janíčkové a zároveň i panu řediteli, že nám umožnili prožít krásné dva dny v přírodě na Doubravce...

VŠUDE KOLEM SAMÁ KRÁVA

I v letošním školním roce čekal sedmáky výlet „na krávy“. A tak jsme první zářijový týden vyrazili do Radešinské Svratky...

V ten den jsme přišli do školy celí natěšení, co nás tam vlastně čeká. Nějak jsme odbyli první dvě hodiny, kdy jsme se ještě normálně učili, a po velké přestávce vyrazili ke kulturnímu domu, kde na nás čekal autobus.

Když jsme nasedli, přišly ještě dvě třídy z 2. ZŠ, že mají jet taky. Naštěstí pan řidič ujistil jejich paní učitelky, že pro ně přijede další autobus, a my byli rádi, že se nás v tom našem nemusí mačkat skoro sto. Jakž takž jsme přežili cestu, a když jsme vystoupili v Radešínce, paní učitelky nám daly pár

posledních pokynů, jako třeba v kolik máme být zpátky u autobusu. Taky nezapomněly připomenout, že nemáme řvát víc než krávy ☺...

Ale to už se všichni rozešli za tím, co je baví. Někdo si šel poslechnout a podívat se na soutěž krav, někdo procházel reklamní stánky, jiný si šel prohlédnout traktory a ostatní podobné stroje. Někteří zamířili za občerstvením nebo za zábavou.

Ale největším lákadlem byly balónky s héliem. Každý, kdo ho chtěl mít, si musel vystát dlóóóóóóuhatánskou frontu.

Všem se tam ale nechtělo stát, takže někteří to vzdali. Ale těm trpělivým, jimž se povedlo vystát tu šílenou frontu, byl odměnou balónek, který jim spolužáci záviděli.

Ale čas se krátil a my se museli vrátit zpět. Když byl čas návratu, spočítali jsme se (byli jsme všichni), rozloučili se se spolužáky, kteří zůstávali nebo šli domů, a nasedli do autobusu, který nás odvezl zpátky do Nového Města.

Daniela Horváthová, 7.C

JE NÁM SPOLU

Nina Křížová, 6.B

PAVUČINKOVÝ VÝLET
ŠEŠŤÁKŮ DO ZUBŘÍ

DOBŘE

24. září 2012 o půl osmé ráno vyrazily obě šesté třídy naší školy na první společnou akci - Pavučinkový výlet do Zubří. Doprovod nám dělaly paní učitelky Hnízdilová, Knapčoková, Oravcová a Renata Slámová. Po cestě jsme se těšili na program, který nás měl během následujících dvou dnů čekat.

Jakmile jsme dorazili na místo, ubytovali jsme se a udělali jsme si jmenovky, abychom si zapamatovali jména našich spolužáků. Také jsme hned na začátku vyplnili pavučinky, do kterých jsme si vepisovali jména našich kamarádů, které už dobře známe.

Později jsme hráli hru Šla tetička z Ameriky. Každý den jsme byli na šlapadlech. Ti, co právě nejezdili, hráli basket nebo přehazovanou. Večerním programem byly pohádky, které jsme si odpoledne připravovali. Další činností byla stezka odvahy, na kterou šla první 6.A, zatímco 6.B zpívala písničky. Večerka byla ve 22 hodin, to bylo super, horší byl ale budíček v 7:30 ☺.

Druhý den byl turnaj ve vybíjené. Ten, kdo zrovna nehrál, byl na šlapadlech nebo hrál hru Rio. Je to něco jako přehazovaná, ale hází se dvěma kroužky a počítají se trestné body. Nové hry a nápaditá zábava se všem líbila.

Nakonec nás čekala cesta domů. Myslím, že z cedule Nové Město na Moravě jsme měli větší radost než z cedule Dětský tábor Zubří, protože ne nadarmo se říká, že všude dobře, ale doma nejlip ☺...

Zdravý kraj
Vysočina

TENTO PROJEKT BYL REALIZOVÁN
ZA PODPORY KRAJE VYSOČINA

Václav Šebek, 9.B

ZE STŘEDOVĚKU

K JADERNÉ ELEKTRÁRNĚ

Ve čtvrtek 27. září 2012 vyrazili žáci 9.A a 9.B na exkurzi. První zastávkou byl Památník Bible kralické v Kralicích nad Oslavou, následovala prohlídka hydroelektrárny Dalešice a cílem cesty byla Jaderná elektrárna Dukovany...

Odjezd byl v 7.00 od kulturního domu. Čekalo se sice docela dlouho, než někteří dorazili, ale nakonec jsme byli všichni a mohli jsme vyjet. První zastávkou byly Kralice, kde je **Památník Bible kralické**. Zde jsme mohli vidět, jak se ve středověku tisklo. Prvně se poskládala písmenka, která

teda byla dost malá, do slov. Poté na ně vložili papír, zasunuli je pod dřevo a přitlačili na papír s inkoustem.

Dalším bodem programu byla exkurze do přečerpávací **hydroelektrárny Dalešice**, která leží na řece Jihlavě a patří k největším na Moravě. Zde jsme se dozvěděli, že není po-

stavená z betonu, jak jsme nejspíš očekávali, ale z přírodních materiálů, jako je jíl, písek, kameny a hlína. Nemohli jsme se podívat po celém areálu, protože se právě vyměňovaly transformátory.

V Dalešicích jsme se také podívali do místního pivovaru, který se proslavil nejen pivem, ale především svojí rolí v českém filmu *Postřižiny*. Zde jsme si dali zázvorovou „brču“ ☺, která všem chutnala.

Poslední částí naší exkurze byla **Jaderná elektrárna Dukovany**. Moc se nám už poslouchat další informace nechtělo, takže když nám paní průvodkyně pustila video, všichni už téměř spali, a proto z toho skoro nic neměli. Ale to zřejmě nikomu nevadilo ☺.

Pak už nás čekala jenom cesta domů...

David Gregor, 7.C

SEIFEROS

A JEJICH DRAVCI

Ve středu 26. září 2012 se v naší škole uskutečnila zajímavá akce. Sešli jsme se na školním hřišti, kde se uskutečnily ukázky výcviku dravých ptáků.

Přivítal nás pán ze společnosti Seiferos a představil nám všechny dravce, které s sebou přivezli. Na posedu seděli orel bělohlavý, včelojed lesní, sova pálená, sokol stěhovavý, výr velký, luňák, krkavec velký a další.

O každém dravci nám pán řekl několik údajů a zajímavostí, např. čím se dravci živí, jak je od sebe rozlišíme, kde žijí, ale i to, že už pravěcí lidé si drav-

ce ochočovali, aby jim pomáhali lovit.

Pak nám pán dal také krátké opáčko. Ten, kdo první řekl správnou odpověď, něco dostal - například pohled s dravci, samolepku či pexeso. Po tomto malém kvízu nám dravci ukázali, jak umí létat, lovit, přistávat a podobně. Posadili výra velkého na posed a měl ulovit falešnou veverku, která se pohybovala po zemi na provázku.

Výr jí zahlédl, vzlétl a vysokou rychlostí jí ulovil.

Luňákovi jeho pán házel kousky masa do vzduchu a on je v letu chytal. Po správně splněním úkolu dostal dravec od svého pána zaslouženou odměnu. Ale krkavec byl trochu neposlušný, ulétl na strom a dolů ho dostali až na konci.

Všem se nám to moc líbilo, trochu jsme se i zasmáli a něco jsme se také naučili.

ANKETA

**TENTOKRÁT
O MÓDĚ**

NAŠE OTÁZKY - VAŠE NÁZORY - JAK TO VIDÍ ŽÁCI A UČITELÉ

Když se řekne móda, naprosté většině lidí se vybaví oblečení, které je právě v kurzu. Jenže móda už dávno nezasahuje jen do oblasti odívání, ale módní jsou třeba i účesy, úpravy nehtů, tetování, v módě jsou v určité době třeba určitá auta a tak dál. Někdo módní trendy sleduje a snaží se podle nich řídit, někomu je tahle oblast úplně fuk a řídí se jen vlastními pocity. No a jak vnímáte módu vy? Přesně to nás zajímalo v naší anketě...

1. otázka: Zajímáte se o módu? Kde o ní sháníte informace?

2. otázka: Co nejčastěji nosíte?

3. otázka: Kdo je vaše módní ikona?

4. otázka: Co vás jako první napadne, když se řekne móda?

ŽÁCI

Tereza Šebková, 6.B

1. Zajímám se, protože ráda vypadám dobře. Zajímám se přes internet.
2. Mám ráda džíny a tričko.
3. Líbí se mi, jak se obléká Lucie Vondráčková.
4. Když se řekne móda, vybaví se mi oblečení.

Nikola Slámová, 7.A

1. Jenom málo, když už tak v časopisech.
2. Mám ráda pohodlné věci, takže kalhoty a tričko.
3. Mění se to - jak kdy.
4. Oblečení....

Tereza Klimentová, 7.C

1. Zajímám se docela dost, hlavně na internetu.
2. Mám ráda mikiny.

3. Tak to nevím...

4. Móda? Oblečení.

Andrea Kotvicová, 6.A

1. Zajímám se, hlavně to jsou časopisy.
2. Ráda nosím džíny a tričko.
3. Ježíš, jak to mám vědět? Nevím
4. Když se řekne móda, vybaví se mi oblečení.

Lenka Lukešová, 9.A

1. Aj jo. Informace hledám v časopisech.
2. Mám ráda džíny a triko.
3. Nevím, asi nikdo.
4. Tak to taky nevím.

Nina Hájková, 5.A

1. Zajímám, ale jak kdy. Pokud, tak na internetu.

2. Nejčastěji to jsou mikiny a rifle.

3. Nikoho vyhraněného nemám

4. Mikiny.

Libuše Pleskačová, 9.C

1. Ano, zajímám se. Informace sháním přes internet.
2. Často chodím ve sportovním oblečení.
3. Hlavně herečky.
4. Vybaví se mi módní trendy.

Valerie Bártová, 6.B

1. Jak kdy, informace sháním od holek.
2. Nejraději mám rifle a tričko.
3. Líbí se mi Monika Absolonová.
4. Nové oblečení.

Jana Večeřová, 8.C

1. Zajímám se poměrně dost, bavím se s holkama a na internetu.
2. Nejraději nosím pohodlné věci.
3. Nemám nikoho, řídím se tím, co najdu ve skříni.

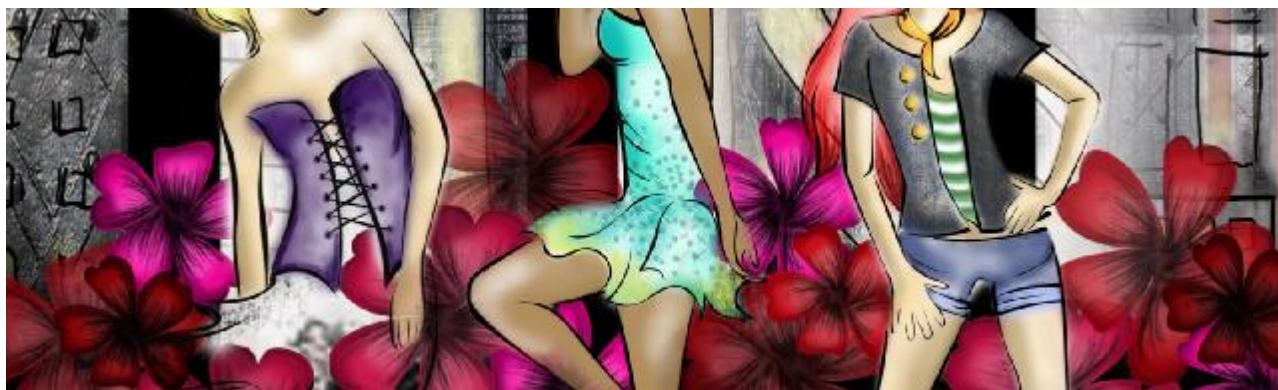
4. Vybaví se mi hezké oblečení a puntíky ☺.

Vojtěch Veselý, 6.B

1. Nezajímám se.
2. Rifle, tričko.
3. Nikdo
4. Modelky.

Filip Kulíšek, 8.C

1. Nééééé!
2. Modrý rifle, zelená mikina.
3. Vůbec nikdo.
4. Nevybaví se mi nic.

UČITELÉ**Ing. Dagmar Jaitnerová**

1. Zajímám se, nejčastěji sháním informace u švadleny, od kamarádek a na módních přehlídkách.
2. Střídá se to, nosím všechno možné.
3. Tak asi Simona Krainová.
4. Jako první se mi vybaví krásné šaty.

Mgr. Marcela Růžková

1. Docela se zajímám a informace nejčastěji sháním v časopisech a na internetu.
2. Ráda nosím pohodlné oblečení.
3. Nemám žádnou určitou osobu.

4. Vybaví se mi pěkně oblečení lidé.

Mgr. Monika Pinterová

1. Zajímám se, ale jen když mám čas. Nejčastěji sháním informace v časopisech pro ženy.
2. Nejčastěji nosím kalhoty a tričko.
3. Nevím, nikoho určitého nemám...
4. Jako první to je pohodlné oblečení.

Mgr. Miroslav Sláma

1. Svět stylistů a módních návrhářů je mi úplně vzdálený. Občas zachytím, že je něco „IN“ a „OUT“, ale ne-

řeším to. Občas konzultuji se svým synem.

2. Doba, kdy jsme byli nuceni nosit do školy tesilové kalhoty, je už naštěstí pryč. Mám rád klasiku - rifle a tričko. V obleku se necítím moc dobře.
3. Sheryl Crow a Trace Adkins. Všechno americký country styl.
4. Zrovna nedávno jedna škola zavedla školní uniformy. Byly moc pěkné. Kdybych mohl, zavedl bych je na všech školách.

Anketu připravily Radka Křížová a Karolína Švárová, 8.C

MÓDA LOUPEČKY

Aneta Dufková, 8.C

DVA NÁZORY

Mgr. Dagmar Svobodová

NA JEDEN PROBLÉM OČIMA UČITELE A ŽÁKA

Stalo se už vlastně pravidlem, že téma našich sloupečků se odvíjí od toho, na co odpovídají žáci a učitelé v pravidelné Puclíkově anketě. Ta se tentokrát zaměřila na módu a módní trendy, a tak je logické, že svůj názor na tuto oblast vysloví i Aneta s Darkou...

ANETA

Pod slovem móda si určitě nejdříve představíme krásné oblečení a módní přehlídky. Ale vždyť móda nám vlastně určuje i to, že je „in“ nosit rovnátka, černé oční stíny nebo mít vlasy ostříhané na mikádo. Mohli bychom tedy říci, že móda určuje vzhled zevnějšku.

Tady mě ale zarazí jedno slovo... Určuje... Nebyla by to trochu nuda, kdybychom se všichni řídili nejnovějšími módními výstřelky? Vždyť bychom potom všichni vypadali stejně. Ale stejně dobře, nebo stejně hrozně? Jasně, když si představím všechny ty nádherné šaty, které se nosí na přehlídkových molech, tak mě to jako správnou holku rozhodně nenechává úplně v klidu. A kluky zase nenechávají v klidu ty modelky ☺, takže k tomu určitě všichni máme co říci.

Občas si ale člověk říká, jestli jsou ti návrháři normální. Některé kousky prostě na těch červených kobercích vypadají luxusně, ale jak by vypadaly na takových obyčejných lidech, jako jsem třeba já? U té superhvězdy, kterou zná celý svět, totiž každý ví, že za svoje oblečení utratila třeba i statisíce a že je to dílo nějakého předního světového návrháře. U mě by to už tak jasné nebylo, takže by se spíše všichni divili, co hrozného to mám na sobě. No a tak bych v některých takových modelech nešla ani vyhodit odpadky. My obyčejní takové módní hadříky prostě asi neumíme nosit.

A to, že je právě v módě sněhově bílá, rozhodně neznamená, že si na sebe jinou barvu nevezmu. Však kdo v mém okolí sleduje, co je právě v módě? Moc lidí asi ne, stejně tedy není nikdo, kdo by to ocenil. No a... Holky se hezky oblékají, aby se líbily klukům. Ale teď upřímně. Kluci určitě neřeší žádné módní trendy. Ano, najde se pár perfekcionalistů, kteří tráví před zrcadlem více času než my, a móda už dávno není jen holčičí záležitostí. Na takového kluka se určitě všechny rády podíváme. Ale tím to asi skončí. Každá bychom sice chtěla mít toho nejkrásnějšího, ale takový kluk by se nám stejně

hodil tak akorát jako další módní doplněk a to přece nepotřebujeme.

Navíc - co je ještě dnes in, může být zítra out... Tak má to cenu řešit? Podle mého názoru by tedy bylo optimální se občas podívat, co se nosí, ale nenechat se tím příliš ovlivnit. Vždyť každý máme svou vlastní hlavu a svůj vlastní vkus a každý jsme jiný. A podle toho vypadá i styl našeho oblékání. Proč to měnit?

DARKA

Aneta má pravdu, móda je v našich představách v první řadě módní přehlídka, modelky, šaty a časopisy, která nás ovlivňují v pohledu na ni. Co na tom, že občas (nebo možná spíš dost často) nějaký módní návrhář vymyslí naprosto nenositelný či neslušivý model? Pokud je „in“, v další sezóně ho již nosí všechny dámy, protože vietnamské obchody ho nabídnou za zlomek ceny, kterou daná věc stojí u renomované značky. Vezmeme si třeba takové turecké či harémové kalhoty. Podle mne věc, která je naprosto antisexy a ošklivá a majitelka v ní vypadá, jako kdyby nestihla včas doběhnout na toaletu.

Je zajímavé, že když jsem o prázdninách četla nějaký společenský časopis, byla tam anketa mezi muži, jaké oblečení se jim na ženách líbí a nelíbí, a ráda se o to, co jsem si zapamatovala, podělím. Takže holky (kluci teď vynechají a přeskočí až na konec ☺) – mužům se prý na nás líbí šaty, sukně, hezký make-up a upravené ruce... No, pravdou je, že při čtení této ankety jsem na sobě měla svoje oblíbené vytahané tepláky, po make-upu nebyla ani stopa a ruce jsem zrovna předtím vytáhla umáčené z kýblu, takže mne výsledek moc nepotěšil ☺... Na opačné straně přiček oblíbenosti se umístily mnou kritizované kalhoty, takže jsem zajásala, že mám s většinou mužů společný názor. I když - majitelky těchto „slušivých“ kaťat chápu. Možná je spousta z nich nosí proto, že jsou volné, pohodlně do nich schováte kdejaký špiček, co má každá normální ženská, na rozdíl od toho, když diktát módy zavedl do obtažených kalhot s pasem „proklatě nízko“. Ty jsou pohodlné snad jenom pro anorektičky s propadlým břichem. A přiznejme si, že další módní hit - krátká trička

a bokové kalhoty - na podzim na Vysočině, to už je tak trochu ruská ruleta s ledvinami.

Za sebe se musím přiznat, že to mám jak Aneta. Taky ze mne není žádný módní fanatik a nosím to, v čem se cítím dobře a pohodlně. Nákupy oblečení jsem schopná absolvovat tak 2-3x do roka, a kdybych nepsala do školního časopisu, musela bych zde poznamenat, že až poté, co si předtím s kamarádkou posedíme u skleničky vína, abychom na ten nákupní blázinec, co kolem nás proudí, získaly správný náhled ☺.

Prostě - nosme to, v čem je nám fajn, co se líbí nám i našemu okolí (aspoň některému, že? ☺), a nenechme si otrávit život názory, že to či ono už je „out“. Koneckonců, vkus každého se vyvíjí a může se změnit. Ostatně i já jsem vyrostla z módního období, kdy na vysoké škole byla nedílnou součástí mého šatníku dlouhá černá sukně po kotníky, flanelová košile a vytahaný svetr po dědečkovi! Když se dneska na ty fotky dívám - no, upřímně, už bych to asi nenosila. Ale co, bylo to pohodlné a hlavně – byla jsem to já v té době ☺.

VYZVÍDALI

TENTOKRÁT PANÍ UČITELKA

JSME

**PAVLA
SEDLÁKOVÁ**

- moc ráda peče, pod jejíma rukama vznikají dorty a jiné dobroty neuvěřitelných tvarů, barev, vůní a hlavně chutí...
- chtěla by umět číst myšlenky...
- moc dobře umí spát – jde jí to prý opravdu skvěle...
- nejoblíbenějším oblečením jsou kalhoty a tričko
- nemá žádné přehnané sny a nedosažitelná přání – touží po spokojeném životě jako doposud
- na lidech si cení upřímnosti a tolerance, naopak nejvíce jí vadí bezohlednost a přetvářka
- strašně nerada řeší hádky a spory svých vlastních dětí
- ideální dovolenou si představuje tak, že ji bude trávit s vlastní rodinou kdekoli
- procestovala všechny státy, které sousedí s Českou republikou, navštívila i dnes už neexistující Sovětský svaz
- nejoblíbenější:

film	Pelíšky
skupina	Kabát
zpěvák	Jarek Nohavica
herečka	Meryl Streep
kniha	jakékoliv pohádky a kuchařky
jídlo	kuře na jakýkoliv způsob
barva	kombinace černé a bílé

O čem jste snila jako malá holčička?

Chtěla jsem být dospělá a dělat si, co chci sama.

Kdy vás poprvé napadlo stát se učitelkou, co vás k tomuto povolání přivedlo?

Rozhodovala jsem se až na gymnáziu. Na tuto myšlenku mě tehdy přivedly děti mé sestry, se kterými jsem se učila a vymýšlela jim různé zábavné úkoly.

Myslíte, že jste se rozhodla tenkrát správně, nebo byste s dnešními zkušenostmi nebo možnostmi volila jinak?

Rozhodla jsem se správně a nelituji toho, protože toto povolání z těch všech, která jsem kdy chtěla dělat (kosmonaut ☺, zvěrolékařka, zdravotní sestra), mně bylo a je nejbližší...

Jaký jste měla jako dítě vztah ke škole?

Do školy jsem chodila ráda. Myslím si, že se mnou nebyly potíže.

Které předměty vás ve škole bavily a které naopak?

Bavila mě matematika a chemie a nebavila mě fyzika.

Měla jste v dětství nějakou hračku, na kterou dodnes vzpomínáte?

Měla jsem velkou panenku, která mluvila, a velkého plyšového psa, který mé hraní přecházel a mám ho dodnes. Bohužel panenka tak veliké štěstí neměla ☺.

Učíte děti na prvním stupni – který z předmětů se vám učí nejlíp, na který se nejvíc těšíte?

Ráda učím výtvarnou výchovu, praktické činnosti a matematiku.

Je rozdíl mezi dnešními dětmi a těmi, ke kterým jste před lety patřila vy?

Byli jsme samostatnější, protože jsme si v různých situacích museli poradit sami bez moderní techniky.

Jaké děti máte nejraději? Tichošlápky, nebo děti plné energie, které ale dají pořádně zabrat.

Spíše děti plné energie, tam hned vidím, jestli svou práci dělám dobře.

Často slyšíme od starších lidí, že dnešní mládež je hrozná. Myslíte si to také?

Děti se učí nápodobou a dnešní mládež podle toho vypadá. Takže pokud říkáme, že dnešní mládež je hrozná, neříkáme tím, že my sami jsme hrozní, protože jsme ji to naučili?

Napadá vás něco, co by se na naší škole dalo vylepšit nebo změnit?

Myslím si, že se škola stále modernizuje a zdokonaluje. Já bych uvítala barevně vymalované třídy.

Co vám na žácích v naší škole nejvíc vadí?

Při této otázce se mi vybaví učitel Tkáloun z filmu Vratné lahve, který se ptal žáka, proč

ho nepozdravil, a on mu odpověděl, že ho už přece neučí. Takže mi chybí úcta k dospělým lidem.

Vytknula byste něco třeba i učitelům?

Asi občas nekollegiální přístup k sobě navzájem.

Které vlastnosti by podle vás učitel určitě mít neměl?

Určitě by neměl být arogantní a zlomyslný.

Kdybyste měla tu moc a mohla na českém školství něco změnit, co by to bylo?

Základní vzdělání by bylo pro všechny zdarma. A líbily by se mi i školní uniformy.

Co jste dělala v létě o prázdninách?

Letošní prázdniny začaly zavařováním kdečeho (zavařeními bychom uživili půl So-

málska ☺). Pak to byly práce na stavbě nové moderní stáje pro dobytek, kde jsem řezala železo, brousila úhlovou bruskou, pracovala se sbíječkou, pomáhala svařovat...

Zbyl nám i čas na výlet do Prahy, kterou mám velmi ráda, na zámek Červená Lhota a do okolí na rozhlednu Rosička a na sochy Michala Olšiaka.

Nechodíte do školní jídelny, takže nejspíš spoléháte na

vlastní kuchyni. Jaká jste kuchařka, baví vás vaření?

Moc ráda tedy nevařím, ale myslím si, že stravníkům docela chutná. Nedávno při bramborové brigádě, kdy jsem vařila asi pro pětadvacet lidí, jsem byla pochválena, že bych mohla vařit v jídelně ☺.

Dáváte přednost českým jídlům, nebo ochutnáváte, když máte možnost, i nějaká exotická jídla?

Dáváme přednost českým jídlům z vlastních surovin.

Máte nějaký svůj speciální osvědčený recept, se kterým bychom se jinde než u vás jen těžko setkali?

Ne, vařím klasická česká jídla.

Je nějaké jídlo, které máte opravdu nerada?

Tučné maso a kapusta.

Které země byste ráda navštívila? Co vás na nich láká?

Moc ráda bych navštívila Francii pro její romantiku a dobré víno.

Je naopak nějaká země, kterou vůbec netoužíte vidět?

Netoužím navštívit Čínu a Kubu.

Co děláte ve volném čase, jak relaxujete a nabíráte síly?

Snažím se veškerý volný čas věnovat svým dětem - chodíme na procházky, jezdíme na kole, hrajeme si... Dříve jsem odpocívala u pletení, ale teď už ze strachu o svůj zrak nepletu, protože u toho usínám ☺.

Vypadáte jako velice klidný člověk. Rozčílí vás něco?

To děkuji za kompliment, ale kdybyste se zeptali mých dětí, byly by asi jiného názoru. Do běla mě rozpálí, když mají něco udělat a jejich odpověď

zní: „Už jdu... Za chvíli... Ještě chvílku...“

Víme o vás, že máte doma poměrně velké zemědělské hospodářství. Na jaká zvířata bychom u vás mohli narazit?

Od holubů, slepic, kuřat, prasat a skotu až po psa a kočky. Teď jsme začali uvažovat o koni.

Které z nich máte nejraději?

Je to náš mazlivý rotvajler.

Se zvířaty se občas dá zažít spousta legrace. Nemáte nějaký zážitek s něhou tváří?

Náš pes honil po zahradě slepici, dohnal ji a stiskl. Říkala jsem si, že bude oběd. Slepice na to ale měla jiný názor. Po chvíli se zvedla a utekla.

Podílíte se nějak na chodu vašeho hospodářství? Které činnosti třeba děláte?

Dělám, co je potřeba – krmení telat, vyhazování hnoje, stlaní..

Jste řidička? Pokud ano, jaký je styl vaší jízdy?

Patřím mezi opatrnější řidiče, nehazarduji.

S čím vším jste v životě už jezdila?

Pokud to vezmu od dětství, tak to byla tříkolka, koloběžka, kolo, motocykl, v současnosti je to auto a traktor.

Jak si rozumíte se současnou moderní technikou? Co vy a počítač, mobilní telefon, digitální fotoaparát...?

Používám ji jako běžný uživatel. Jako sluha je moderní technika dobrá, ale nestala se mým pánem.

Prožila byste ráda nějaký adrenalinový zážitek? Pokud ano, tak co by vás lákalo?

Učitelství je plné adrenalinových zážitků, takže po jiných netoužím ☺.

Jaký máte vztah k přírodě?

Snažíme se žít v souladu s přírodou, protože ji k životu a práci potřebujeme.

Bojíte se něčeho?

Protože jsem maminkou tří dětí, takže se bojím hlavně o ně.

Podařilo se vám v životě splnit si nějaký sen, po kterém jste hodně dlouho toužila?

Mít dceru a to se podařilo hned dvakrát.

Máte ještě nějaký nesplněný sen? Pokud není tajný, tak jaký?

Chtěli bychom si postavit nový dům.

Můžete mávnout kouzelnou hůlkou. Co bude jinak, až hůlku odložíte?

Dobro bude odměněno a zlo po zásluze potrestáno.

Jaká se vám líbí hudba – máte oblíbeného zpěváka nebo skupinu, které posloucháte nejčastěji?

Záleží na náladě.

Který film jste viděla nejvíkrát v životě a kdykoliv se na něj podíváte znovu? Čím vás tak okouzlil?

Film Pelíšky – je plný vtipných situací...

Tématem anketních otázek v tomto čísle Puclíku je móda. Sledujete módní trendy, řídíte se jimi?

Módu moc nesleduji, nejraději nosím věci, ve kterých se cítím dobře.

Čtete časopis Puclík? Neporadíte nám, co máme dělat lépe?

Je za vámi vidět kus dobře odvedené práce. Držím vám palce, jen tak dál.

Rozhovor připravila Anna Truksová a Marie Novotná, 8.C

PODZIMNÍ VYUČOVÁNÍ

Mgr. Jaroslava Truksová

Ve středu 24. října 2012 jsme si v 1.A opět zpestřili vyučování. Celý den jsme pracovali s kaštaný. Počítali jsme je, skládali z nich obrázky, četli si o nich básničku, skládali kaštanové puzzle...

S VITAMÍNY KE ZDRAVÍ

Mgr. Pavlína Poláčková

Hruškové opojení, tropický hit, melounový vodopád... Nebojte se, nešlo o žádnou barman-skou show, i když by se to na první pohled mohlo docela dobře zdát. To jenom zájemci z řad žáků 1. stupně využili nabídku a přišli na akci, která se pro ně pořádala v pondělí 29. října 2012 v prostorách školní jídelny.

Co se tedy vlastně dělo? Pod záštitou Kraje Vysočina i díky projektu Zdravá škola, do kterého jsme již řadu let zapojeni, jsme získali finanční prostředky na aktivitu nesoucí název *S vitamíny ke zdraví*.

A tak se tu vyráběly jako o život vitamínové nápoje. Zájemců bylo tolik, že zásoby rychle ubývaly, po patnácté

hodině už nebylo z čeho ovocné šťávy míchat ☺.

Každý ročník měl své stánoviště s třídními učitelkami a jejich asistenty, kterými byli členové školního Ekotýmu i další pomocníci ☺. Ani rodiče či prarodiče doprovázející své ratolesti nepřišli zkrátka – jedno z šesti stánovišť totiž patřilo Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, která se na této

činnosti také podílela a zdarma všem zájemcům změřila tlak i tělesný tuk.

Cílem této akce, která byla už druhá v pořadí (první se konala na podzim roku 2011) a je součástí dlouhodobého projektu, jenž na naší škole funguje pod názvem *Zdraví je naše bohatství*, je co nejvíce dětem i jejich rodičům přiblížit možnosti jejich cesty za zdravím, protože ono opravdu není samozřejmostí, jak si mnozí z nás zcela bezostyšně myslí!

Pokud je v našich silách jej alespoň trochu ovlivnit, tak proč se o to alespoň nepokusit, že ☺? Pro všechny, kteří se nemohli z jakéhokoliv důvodu zúčastnit, nabízím recept na *Vitamínové opojení*, ve kterém je kromě jiného jablko a mrkev, jež jsou odborníky považovány za krále a královnu světa šťáv.

Zdravý kraj
Vysočina

VITAMÍNOVÉ OPOJENÍ

- 1/2 banánu
- 1/4 mrkve
- 1/2 jablka
- 100 ml vody
- 25 ml pomerančové šťávy
- 1 lžička medu

Mgr. Petr Smékal

MÁME DOMA ZVÍŘÁTKO

V našem zvířecím seriálu jsme již měli spoustu různých živočichů. V dnešním díle se seznámíme se zatím největším zvířátkem. Je to kůň. Říká se, že kůň je nejlepší přítel člověka. Vlastně pozor! Špatně. Nejlepší přítel člověka je pes. Ale kůň je taky dobrým přítelem. Dnes vám představíme koně dva...

Ani jeden z koní až tak úplně našim žákům nepatří. Samozřejmě, že jejich majitelem je vždy někdo z rodičů, ale každopádně je jejich velkým kámošem nebo kámoškou. Starat se o koně, to není zase až tak jednoduché. Krmení, hřebelcování, čištění kopyt, skládání sena, uklízení koňských kob-

lížků ☺... A někde na konci je teprve jízda v sedle.

Všichni říkají, že je to jednoduché, ale trochu si dovolím nesouhlasit. Já osobně seděl na koni dvakrát a pokaždé měl kůň jednoznačně navrch. Dělal si docela, co chtěl. Šel, kam chtěl, a hlavně se pohyboval v naprosto nečekaných vlnách nahoru, dolů i do boku. Ale-

spoň tak se mi to zdálo. Do konce mě i jeden zvláště nervózní kůň kousl do nohy ☺.

Prostě s koněm kamarád nejsem. Jsou krásní, přítulní, ale jezdit na nich... No, prostě je nedokážu řídit. Ale o tom jsem psát nechtěl. Na koních, o kterých budu dnes řeč, se prý jezdí skvěle a lehce...

Lenka

Stáří: 8 let
Majitel Vítek
Barva: hnědá
Pochoutka: tvrdý chléb, jablko

Kůň patří strejdovi, ale u Vítkova tatínka si ho nechává ve stáji. Lenka často pracuje v lese, kde tahá dřevo. Musí si holt na stravu a ubytování vydělat. Bez práce totiž nejsou koláče.

Je prý klidná, ale aby si ji člověk získal, chvíli to trvá. No schválně - zkuste si takového koně naštvat. On si dost pamatuje a potom stačí jednou se přiblížit zezadu a bum! Máte kopýtko v obličejí ☺. Koním se prostě neubližuje, že jo?

Dukát

Stáří: 19 let

Majitelka: Jana

Barva: hnědá

Pochoutka: tvrdý chléb, jablko, mrkev

Dukát patří k plemenu českých teplokrevníků. To je nejrozšířenější plemeno koně. Používá se pro sportovní i rekreační ježdění. Patří Janině mamince, ale Jana si ho dost často půjčuje. A samozřejmě se o něj i stará. Prý jízda na Dukátovi je mooooc příjemná. Jana je jezdecký samouk a jízdu i ve cvalu bravurně zvládá.

POHÁDKOVÝ LES

PaedDr. Miroslava Kotovlcová

Pohádkový les se u nás ve škole stal už tradicí, a tak i letos 3. října v odpoledních hodinách mohli kolemjdoucí vidět v prostoru před přístavbou Ferdu s broučky, Pata a Mata, Zlatovlásku, Rumcajse, Manku, Cipísku a Popelku.

Trpělivě vysvětlovali malým dětem úkoly a odměňovali je za jejich výkony. Babí léto splnilo svou úlohu dokonale a žáci devátých tříd, kteří se na chvíli stali pohádkovými bytostmi, také. Vždyť i oni byli kdysi žáky 1.-5. třídy a vzpomínali na to, jak byli malí a jak rádi si zasoutěžili v různých disciplínách.

Účastníků bylo asi 70 a všichni zdaleka nebyli žáci školou povinní. Nejmenšímu soutěžícímu byly teprve dva roky, ale například hod šíškou předvedl Cipískovi výborně. Tento šikulka a po něm i další děti dostali za své snažení obrázek pohádkové postavy a malou sladkost.

Tato část dne se určitě všem přítomným líbila.

SÁZENÍ STROMKŮ

Celý báječný den začal v sobotu 6. října 2012 v 8:30 hodin u školy. Teda já tem nebyla. Čekala jsem totiž s menší částí účastníků u viaduktu...

Když po kratší časové prodlevě dorazila i paní učitelka Janíčková se svým věrným pejsáčkem a ostatními, sebrali jsme se a vyrazili na túru. Musím říct, že na to, že to byla mimoškolní a ještě sobotní akce, tak se nás sešlo celkem dost. Dokonce se k nám přidali i „ne-ekotýmáci“. Kousek od hotelu SKI na nás čekal můj strejda – neboli pan Žák.

Chvíli se čekalo, protože paní učitelka Poláčková, která se akce také účastnila, tak trochu nevěděla, kde se nacházíme. Hulákali jsme na sebe tak dlouho, až jsme se našli ☺.

Naskládali jsme se na vůz a jelo se! Ani netušíte, jaký to byl vodvaz. Vítr nám foukal do tváří, sem tam nás rafinovaně profackovala větev... No paráda!

Nikdo z nás ale nečekal, že v lese potkáme i paní učitelku Kovačičovou. Vyfiknutá jako na olympiádu, sportovní oblečení a v ruce stopky. Slušně jsme pozdravili a jeli dál. Na konci cesty jsme vypadali, jako bychom právě prolezli křovím.

Neotáleli jsme, nasadili rukavice a huráá na stromky! Kluci si rozebrali sekeromotyky a holky stromky, drátky a pletivo. Strejda si vzal křoviňák a šel nám proklesat cestu a místa, kam jsme měli stromky dávat. Šlo nám to jako po másle a těch sto stromků jsme zasadili jako nic.

Po práci samozřejmě následovala odměna. Každý (samozřejmě i psi ☺) dostal svůj zasloužený příděl. Měli jsme špekáčky s chlebem a výborný čaj. A jak už to tak bývá, přišla zábava. Hledalo se zatoulané kladívko. Nakonec všechno dobře dopadlo a mi mohli jet spokojeně domů.

Karolína Švárová, 8.C

EXKURZE EKOTÝMU NA SPRÁVU CHRÁNĚNÉ KRAJINNÉ OBLASTI ŽDÁRSKÉ VRCHY

V pondělí 12. listopadu 2012 jsme jeli hned po škole s Ekotýmem do Žďáru nad Sázavou, kde jsme měli navštívit Správu CHKO Žďárské vrchy

Nejprve jsme šli k Hornímu rybníku naproti budovy CHKO. Tam nám paní Doležalová, která se specializuje na vodu, ukázala různá měření - například jak se měří čistota vody, její pH, kolik je ve vodě kyslíku. Některá měření jsme si mohli sami vyzkoušet.

Poté jsme se přesunuli do budovy CHKO. Tam jsme si odložili bundy a šli jsme se podívat na různé škeble, které žijí v České republice. Také jsme tam viděli potápníka a ještě další malé živočichy.

Nakonec jsme přešli do místnosti s promítacím plátnem, kde jsme ještě pozorovali mikroskopem malinkou škebličku a hledali jsme, co je to za druh. Nakonec došlo i na promítání, které bylo i výkladem věnováno obojživelníkům v ČR.

Anna Truksová, 8.C

ANKETA

1. Jak často chodíš do lesa?
Co tam děláš?
2. Co je ekokodex?
3. Co si myslíš o stavění továren?

Sára Klimešová, 4.A

1. Občas sbíráme houby.
2. Pravidla školy.
3. Nevím...

Jurij Gloziga, 7.A

1. Občas sbírám houby.
2. Ekopravidla.
3. Ničí přírodu.

Michal Vago, 6.B

1. Každý den venčím psa.
2. Nevím...
3. Nevím...

Kateřina Brožová, 7.B

1. Hodně často. Chodím venčit psa.
2. Pravidla, která máme dodržovat.
3. Znečišťují prostředí.

Tereza Rovenská, 5.A

1. Každý den venčíme psy.
2. Třídění odpadu.
3. Škodí.

Jakub Pochop, 8.A

1. Jednou za měsíc jezdím na čtyřkolce.
2. Nevím...
3. Špatný.

EKOTÝM

UKLÍZÍME SVĚT

V pondělí 24. září 2012 se po škole sešli členové Ekotýmu, aby společnými silami „uklidili svět“.

Vypravili jsme se do lesa Ochoza na hráz koupaliště a cestou jsme sbírali všechno, co do přírody nepatří. Děti nasbíraly 5 pytlů plných odpadků a dokonce stihly i houbařit ☺.

Je příjemné jít lesní cestou, kde na vás nekouká zpoza pařezu plechovka nebo pytlík od brambůrek. Jen zůstává otázka, jak dlouho to vydrží? Každopádně pocit z práce, která má smysl, vydrží v každém z nás jistě dlouho.

Mgr. Martina Janíčková

- Nejmhutnějším stromem na světě je sekvoj obrovská pojmenovaná General Sherman. Tento několik tisíc let starý strom ční do výšky téměř sta metrů, váží 1400 tun a obvod jeho kmene měří u země přes 30 metrů. Každoroční přírůstek jeho dřevní hmoty odpovídá množství dřeva, které vyprodukuje smrk za 25 let.

- Největším „opičkem“ je gorila východní. Samec tohoto podruhu gorily horské může ve volné přírodě dosáhnout váhy až 225 kg a výšky 1,83 metru, v zajetí však může dosáhnout ještě větších rozměrů.

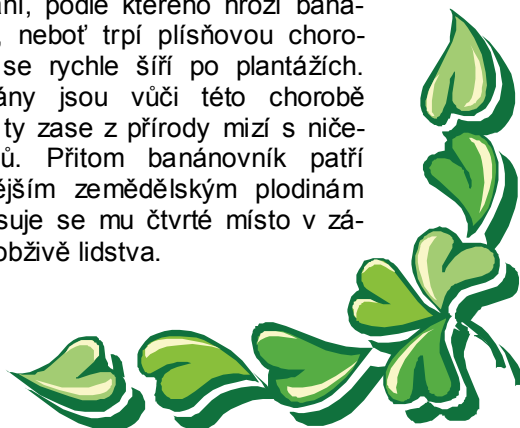

- Na Českomoravské vrchovině rostou podle dendrologů nejstarší stromy v Česku. Patří k nim například Karlova lípa v Klokočově, lípa v Jiřicích či Žižkův dub v Náměšti nad Oslavou. Věk těchto nejstarších lze odhadnout jen nepřesně. Pohybuje se zhruba od 600 do 800 let.

- Největším hlodavcem je jihoamerická kapybara mokřadní. Může dosáhnout hmotnosti až 80 kg, délky 1,5 metru a výšky 90 cm.

- Banány jsou vážně ohroženy. Organizace pro výživu a zemědělství (FAO) vydala varování, podle kterého hrozí banánům zkáza, neboť trpí plísňovou chorobou, která se rychle šíří po plantážích. Plané banány jsou vůči této chorobě imunní, ale ty zase z přírody mizí s ničícím pralesů. Přitom banánovník patří k nejdůležitějším zemědělským plodinám světa. Připisuje se mu čtvrté místo v zásluhách za obživu lidstva.

Podle www.kompas.estranky.cz a www.celysvet.cz
připravil Adam Procházka, 7.B

EXOTIKA V HODINÁCH

Žáci 7. ročníku měli letos možnost v hodinách přírodopisu na vlastní kůži poznat exotické plazy.

Začátkem října to byly dvě želvy - Puf a Muf. Dále se seznámili s Adélkou, což je samička agamy vousaté, a pak již tradičně s Růženkou, krajtou královskou. Zatímco Růženka není ve škole žádným nováčkem, Adélka si své místo slávy užila teprve druhým rokem.

Agama vousatá pochází z Austrálie, může dorůst až 60 cm a v současné době je asi 1,5 roku stará. Je to živočich s denní aktivitou, jejím jídelníčkem jsou myši holata, a aby pěkně rostla, svléká svou kůži každého půl roku. Děti byly nadšené, ty odvážnější si „mazlíčky“ pohladily i vzaly do ruky.

Mgr. Martina Janíčková

www.ekofo.cz

FÓRKY

Rybka unikne ze spárů rybářů. Když je v bezpečí, zapne mobil a zděšeně čte: VÍTEJTE ZPÁTKY V SÍTI!

Povídají si dvě krávy. Jedna říká: „Poslyš, dneska jsem si všimla, že nějak moc třepeš vemenem. Co se děje?“ Druhá na to: „No, zítra mám narozeniny, tak si šleham šlehačku!“

To si jednou takhle leze šnek na strom. Po čtrnácti hodinách je konečně v koruně, ale v tu chvíli začne foukat slabý vítr a on spadne na zem. Naštvaně se oklepe a říká: „No jo, práce kvapná, málo platná.“

Na policii řinčí telefon. „Volám od Nováků. Prosím, okamžitě sem někoho pošlete, právě nám do bytu vlezla kočka!“ „Hele, nedělejte si z nás legraci! A kdo vůbec volá?“ „Tady Novákovic papoušek...“

Potkají se dvě stonožky a jedna povídá: „Tvůj syn šel nedávno do první třídy, jak mu to jde?“ „Dobře. Zvládá to levou zadní, levou zadní, levou zadní...“

Učitelka se ptá Pepíčka: „Co nám můžeš povědět o vlaštovkách?“ „To jsou velice moudří ptáci - jak začne škola, odletí do jižních krajin!“

„Maminko, mně se do té školy nechce. Holky ze mě mají srandu, kluci mi podráží nohy a učitelé mě nemají rádi. Já tam prostě nejdu a hotovo!“ „Ale chlapče, musíš, jsi tam přece ředitel...“

Na lví kleci v ZOO visí cedule: Ředitel prosí návštěvníky, aby nekrmili lvy! Pod ní je menší cedule a na ní je napsáno: Lvi prosí, abyste si nevsí-mali velké cedule!

Pavel Svoboda, 7.C

ŠKOLNÍ SBĚR

Mgr. Pavlína Poláčková

PRŮBĚŽNÉ VÝSLEDKY

Tak je to tu opět – letos rozjždíme již čtvrtou sezónu ve sběru papíru, druhou ve sběru hliníku, třetí ve sběru CD, DVD a baterií, osmou ve výběru sušené pomerančové i citrónové kůry a sedmou ve sběru víček. Průběžné výsledky máte před sebou, údaje jsou v kg:

TŘÍDA	POMERANČ	CITRON	VÍČKA PET	BATERIE	HLINÍK	CD/DVD	PAPÍR
1.A	1,40	0,05	20,00	1,30	0,20	0,00	95,00
1.B	0,00	0,00	10,00	7,30	1,60	0,00	144,00
2.A	3,50	0,00	20,00	2,30	5,80	0,00	328,00
2.B	0,00	0,00	31,00	2,80	12,40	0,40	438,00
3.A	0,00	0,60	25,00	3,30	6,10	0,00	447,00
3.B	0,90	0,10	21,00	1,50	2,70	0,00	673,00
4.A	0,00	0,00	18,20	0,50	0,20	0,00	200,00
4.B	2,00	0,46	15,30	1,80	5,00	0,00	86,00
5.A	0,00	0,00	44,00	8,00	8,00	0,00	476,00
5.B	0,50	0,00	43,00	20,00	3,10	0,00	1 413,00
1. stupeň	8,30	1,21	247,50	48,80	45,10	0,40	4 300,00
6.A	0,00	0,00	21,00	3,50	0,70	0,00	200,00
6.B	0,35	0,00	3,05	19,00	2,40	0,00	158,00
7.A	0,00	0,00	8,00	0,00	4,50	0,00	538,00
7.B	0,80	0,00	4,90	0,00	0,00	0,00	23,50
7.C	0,00	0,00	37,20	6,60	1,30	0,00	114,00
8.A	0,00	0,00	2,40	0,50	0,00	0,10	102,00
8.B	0,90	0,80	12,00	0,50	0,70	6,20	182,50
8.C	0,00	0,00	3,50	0,00	0,40	0,00	467,00
9.A	0,00	0,05	2,30	0,00	1,00	0,00	163,00
9.B	0,00	0,00	7,00	0,00	0,60	0,00	103,00
9.C	0,00	0,00	4,00	0,00	0,20	0,00	34,50
2. stupeň	2,05	0,85	105,35	30,10	11,80	6,30	2 085,50
ředitelna	0,00	0,00	2,30	0,00	0,00	0,00	1 924,00
sborovna	0,00	0,00	2,50	0,00	2,15	0,00	34,00
družina	0,70	0,60	7,00	1,10	2,10	0,00	193,00
jídelna	0,10	0,90	0,00	0,00	0,00	0,00	72,00
příznivci	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Slavkovice	0,00	0,00	73,00	0,00	27,00	0,00	0,00
CELKEM	11,15	3,56	437,65	80,00	88,15	6,70	8 608,50

Podmínky prvního výběrového papírového kola, které proběhlo od 17. do 25. září, byly lehce ztížené – mám na mysli opravu fasády budovy naší školy. Přesto se to na výsledkové listině nijak negativně

nepodepsalo – ba právě naopak. **4 238 kg papíru** je móóóo pěkný výsledek.

Druhému kolu letos patřil termín od 5. do 9. listopadu už za standardních podmínek. I ten-

tokrát kila u školní knihovny „přistávala“ jako na běžím pásu... No a výsledek byl na konec ještě lepší než v září – **4 370 kg**.

SBĚROVÉ OHLÉDNUTÍ

Vzhledem k tomu, že na konci loňského školního roku jsem vám slíbila jeho vyhodnocení, udělám to nyní.

Tři roky výběru papíru pro nás znamenaly třikrát „bednu“. Tedy na vysvětlenou - když poprvé před třemi lety společnost Alfašrot Dolní Rožinka vyhlásila soutěž ve sběru této komodity, neváhali jsme ani minutu, přihlásili se a hned první rok jsme obsadili první příčku.

Druhý rok jsme prvenství obhájili a vloni nám třetí vítězství uniklo jen o vlasek - chybělo nám k němu pouhých 25 kg!!!

Každopádně se za tři roky odvezlo úctyhodných **66 736 kg** papíru! K tomu jsme ještě přidali další prvenství ve sběru víček od PET lahví. Dobré, že!

V této souvislosti je třeba určitě připomenout, kam veškeré takto získané finanční prostředky putují - na charitativní účely. Čtyři roky jsme podpořovali studium Gabriela Mabengy z africké Zambie. Nyní již třetím rokem pomáháme se studiem indickému chlapci Kiranu Kumarovi.

Kromě toho máme druhým rokem v adopci mývala severního, který sice nic nestuduje,

ale jemu pro změnu přispíváme na „občerstvení“ v jihlavské ZOO. K tomu všemu ještě úzce spolupracujeme s organizací Člověk v tísni. Díky jejich projektu *Skutečný dárek* jsme zakoupili pro ty, kteří to potřebují, krávu, kozu a několik šicích strojů.

Všech výše uvedených projektů se budeme držet i nadále, a tak na závěr nezbyvá než poděkovat vám všem, kteří nás po celou dobu aktivně podporujete. Doufám, že nám zůstanete stejně příznivě nakloněni i v tomto školním roce.

LETOS I KAŠTANY

Letos poprvé jsme se rozhodli, že do našich sběrových aktivit zařadíme také kaštiny. A nedopadlo to vůbec špatně. Celkové množství, které se povedlo ve škole shromáždit, překročilo 1 tunu – **přesně 1 061 kg**.

Nejpilnější sběrači byli:

1.	Tereza Topinková	7.A	234 kg
2.	Daniela Palečková	6.A	153 kg
3.	Martin Skoumal	5.A	111 kg
4.	Pavel Harvánek	7.A	85 kg

Všem, kteří se do akce zapojili, patří velký dík...

DOMÁCÍ ÚKOL...

PUCLÍKŮV KOMIKS

Erik Havlík z 9.C, náš exkluzivní redakční komiksový kreslíř ☺, zachytil situaci která se zašmodrchala v jedné nejmenované třídě kolem domácího úkolu ☺...

PODVEČERNÍ ČTENÍ

Mgr. Jaroslava Truksová

DALŠÍ SETKÁNÍ V RÁMCI PROJEKTU CELÉ ČESKO ČTE DĚTEM TENTOKRÁT SE SPISOVATELEM JANEM OPATŘILEM

V páteční podvečer 9. listopadu 2012 se třída 1.A přeměnila na rybník se spoustou rybiček... Konalo se totiž další podvečerní čtení v rámci celorepublikového projektu Celé Česko čte dětem, na které tentokrát přijal pozvání pan spisovatel Jan Opatřil.

Přijel dětem číst ze svých dvou dílů knihy *Dobrodružství kapříka Metlika* a na svých ilustracích je seznámil s hlavními hrdiny. Pan spisovatel dokázal upoutat pozornost dětí nejen svým vyprávěním, ale i poutavým čtením.

Na závěr si děti jako odměnu odnesly malého kapříka, ale hlavně někteří i knihu pana spisovatele s jeho podpisem. Panu Opatřilovi moc děkujeme, že si na nás udělal čas a zpestřil nám svým vyprávěním a čtením sychravý podvečer.

PROJEKT PANENKA

Mgr. Pavlína Poláčková

Čtyři roky uplynuly od doby, kdy jsme se zapojili do projektu, jehož organizátorem je celosvětově známá organizace UNICEF.

O co se vlastně jedná? Dobrovolníci ušijí panenku, která se nabídne k prodeji - každá panenka tak představuje skutečné dítě, které bude v rámci očkovací kampaně UNICEF v rozvojových zemích proočkováno proti šesti hlavním smrtelným dětským chorobám (spalničky, záškrt, černý kašel, tetanus, tuberkulóza, dětská obrna).

Proč se k tomuto projektu opět vracím? Protože panenka ušitá našimi žáky - Zdenkou Filipi a Ondřejem Svobodou – nyní našla „svou rodinu“ a pomohla ☺. Zakoupila ji firma T-MOBILE Czech Republic a tím vlastně úspěšně završila její životní poutí. Lepší start do života pro jedno dítě z rozvojového světa je zajištěn...

**9.C SI PROHLÉDLA SÍDLO
INTERNETOVÉHO PORTÁLU**

V SEZNAMU

Protože výher ze soutěže Najdi, co hledáš! bylo několik, některé z nich jsme si nechali až na tento školní rok. A exkurze do nového sídla firmy Seznam.cz byla jedna z nich.

Ve čtvrtek 18. října 2012 nás před kulturním domem čekal modrý autobus s velkým nápisem FK Dukla Praha. Je vidět, že fotbalisté rozhodně nejezdí žádnými obyčejnými autobusy. A co to na něm bylo tak skvělého? Stoleček mezi čtyřmi sedadly ☺. Kdo zná naše kluky a jejich vášeň pro hraní karetních her, jistě pochopí, že už se s námi ani nehádali o to, kdo bude sedět na zadní čtyřce, když měli jiné, ještě skvělejší místo.

Cesta proběhla v klidu, i když jsme si trochu zanádalí na naše české dálnice. Zdržení bylo až kousek před Prahou, a tak jsme dorazili se zpožděním. Jako na vítěze na nás ale ostatní třídy - výherci 2. a 3. místa - samozřejmě čekali. Prohlédli jsme si své bývalé soupeře z Plzně, kterým vítěz-

ství uteklo jen o kousek. Na poslední třídu z Ostravy jsme ale už nečekali, měli nejdelší cestu, takže jsme se s nimi setkali až odpoledne. Jinak totiž měla každá skupina svůj program, abychom se prostřídali.

Nás jako první čekala prohlídka sídla Seznamu.cz. Nejdříve jsme se usadili v zasedací místnosti v přízemí, kde jsme byli seznámeni s tím, jak Seznam funguje, čím se zabývá a s trochou jeho historie. Člověk, který má v Seznamu na starost fulltextové vyhledávání, nás naučil efektivněji vyhledávat a ukázal nám, které slovo

je na Seznamu.cz nejhledanější. No ano, je to „facebook“. Překvapivější ale je, že se mezi námi najdou i takoví, kteří na Seznamu hledají právě „Seznam.cz“ ☺. Nakonec jsme se pobavili ještě o sociálním inženýrství a o projektu Seznam se bezpečně.

A potom už konečně k samotné prohlídce majestátní šestipatrové budovy. Používaná je od letošního srpna, proto se není čemu divit, že je tak moderně zařízená. Téměř celý komplex je prosklený. Někomu by asi mohlo připadat, že se na něj přes to sklo bude pořád někdo dívat, ovšem pravda je taková, že na to tady asi nikdo nemá čas. Nejvíce nás ale zaujal prostor na střeše – stolní fotbal a pohodlná křesílka, při hezkém počasí se tu prý může pracovat. Ani horolezec-

kou stěnu, posilovnu a křesílka pro relaxování s výhledem do ulice v žádné firmě obvykle nenajdete. A takovou běžnou zastaralou věc, jako je vypínač, se v Seznamu ani neobtěžujete hledat. Světlo se tady ovládá na dotykovém panelu na zdi.

Po náročném vstřebávání tolika nových informací a zážitků

nás čekaly méně náročné aktivity v tělocvičně. I když připravené hlavolamy dostaly svému názvu a pěkně nám polámaly hlavu. Naproti tomu to úžasné elektrické jezdítko nám mohlo polámat ruce a nohy, ale nestalo se tak. Za složení hlavolamu nebo úspěšné projetí slalomu jsme získávali body, na jejichž základě se odpoledne určovali tři nejlepší z každé třídy.

Celé dopoledne pro nás bylo v tělocvičně nachystané občerstvení, ze kterého jsme si mohli kdykoliv cokoli vzít. To ale kuchařky určitě nevěděly. Aspoň podle těch porcí, které nám nakládaly na talíř k obědu. A tak jsme po obědě skoro všichni tvrdili, že už nebudeme jíst snad ani večer, ovšem cestou zpět se nám pan učitel rozdávající zbylé bagety ze Seznamu, které jsme dostali na cestu, docela hodil ☺.

Po takovém vydatném obědě bychom si nejraději lehli, ale na to tady opravdu nebyl čas. Autobus nás dovezl k serverovnám. Ty už zvenku nepůsobily takovým úžasným dojmem, byla to obyčejná

budova. O to lepší to ale bylo uvnitř. To, jak se někdo může vyznat v té spoustě kabelů a světýlek, nám připadalo naprosto nemožné. A většina z nás na to také dost fascinovaně koukala.

Nakonec v tělocvičně přišlo vyhlášení tří nejlepších, kteří získali nejvíce bodů za hlavolamy a slalom. Od nás ze třídy to byli Eva, Ondra a Vašek, kteří si převzali své ceny a odebrali se za námi na válečnou poradou. Protože jsme měli stihnout ještě Aquapalace, časově jsme měli velké zpoždění.

Všichni jsme se shodli na tom, že jít do největšího aquaparku ve střední Evropě jen na hodinu absolutně nemá smysl. Seznam uznal, že vina je na jejich straně, oni si špatně načasovali svůj program, a tak nám zařídili prodloužení platnosti našich vstupenek.

Abychom ale nepřijeli domů moc brzy, dali jsme si rozchod už tradičně u McDonaldu na Václavském náměstí. Skoro hodinku volna jsme si tedy každý užili podle svých představ. Když nás u hlavního nádraží vyzvedával náš autobus

FK Dukla Praha, vzbudil trochu pozdvižení. Jeden z tamních cestujících poznamenal: „Tak a teď vyskáčou ti fotbalisti!“ Jaké asi muselo být jeho zklamání, když jsme začali nastupovat my...

Tak tenhle a spousty dalších zážitků jsme si ten den odváželi z Prahy. Je nám všem docela jasné, že se do sídla Seznamu už jen tak nepodíváme. Tedy pokud tam nebudeme pracovat, což se po tomto dni rozhodně přidalo na seznam našich snů... ☺

PROJEKT PATHFINDER SCHOOL

Naše škola byla vybrána do globálního projektu Pathfinder School V červnu letošního roku jsme byli osloveni firmou Microsoft s možností účasti na globálním programu s názvem Microsoft Innovative Pathfinder School.

Protože se jako škola účastníme také projektů zaměřených na ICT, rozhodli jsem se zapojit. Sepsali jsme žádost o nominaci, kde jsme popsali naše dlouhodobé školní aktivity v oblasti informatiky, poslali krátké video a vše zaslali na Microsoft ČR.

Pražská pobočka Microsoftu nás nominovala do národního finále. Ta nejdůležitější zpráva, že jsme **jako první a jediná škola v České republice byli vybráni** do tohoto programu, přišla však přímo z Redmondu v USA až v červenci.

V rámci celého světa bylo vybráno 64 inovativních škol, které bude čekat poměrně náročný celoroční program. Naše

škola byla zařazena do týmu společně s Ruskem, Polskem, Rumunskem, Maďarskem, Bulharskem, Kazachstánem, Slovenskem a Ukrajinou.

A co účast v Inovative Pathfinder School přinese? Je to především reprezentace školy a města na mezinárodní úrovni. Je to spolupráce a konzultace s předními světovými odborníky ve vzdělávání, účast v pracovním týmu škol celého světa a získávání zkušeností od specialistů, kteří implementovali nejnovější technologie do vzdělávání v dnešních školách.

Dále je to aktivní účast na učitelských setkáních (7 virtuálních setkání během dvanácti měsíců), účast na Virtual Uni-

versity workshops, které řídí přední odborníci na vzdělávání a inovační témata. No a v neposlední řadě je to pak účast na Learning Global Forum, které se uskuteční na konci listopadu v Praze, a na mezinárodním setkání škol na konci ledna v Londýně.

Věříme, že při spolupráci s ostatními školami světa budeme dobrými a spolehlivými partnery, kteří budou schopni přinášet nové nápady v oblasti ICT a implementovat dobré myšlenky z jiných koutů světa do vlastního vzdělávacího systému.

Mgr. Miroslav Sláma

ADOPCENÁ DÁLKU

Mgr. Pavlína Poláčková

VŠUDE TAM, KDE JE ČLOVĚK, JE MÍSTO PRO DOBRÝ ČIN

Se začátkem nového školního roku přišel i dopis od Kirana z Indie, takže vám jej předkládám spolu s nejnovější fotografií a dodávám pár věcí na vysvětlenou - dopisy chodí vždy pouze dva do roka a se značnou časovou prodlevou, takže Kiran odpovídá na dva dopisy. Jeden od nás odešel před Vánocemi 2011 a druhý v první třetině roku 2012.

Moji milí,

byl jsem velmi potěšen, když jsem dostal Váš dopis společně s pexesem, fotkami, klobouky a propiskou. Byl jsem šťastný za něj i dárky, které jste mi poslali. Z Vašich dopisů jsem se dozvěděl o vašich vánočních přípravách. Děkuji, že jste mi popřáli k narozeninám.

Doma je vše v pořádku. Moje starší sestra Jayashree právě dělá univerzitní studium. Moje druhá starší sestra Lakshmi dokončila testy pro 12. ročník. Daří se nám dobře. V únoru jsme se připravovali na svatbu mé sestry Jayashree.

S velkou radostí Vám mohu sdělit, že jsem dokončil své Board exams. Testy byly velmi těžké, ale snažil jsem se co nejvíc. I letos v létě jsem se zúčastnil rezidentního tábora, díky němuž jsem získal opět nové zkušenosti, a jsem velmi rád, že jsem se ho mohl zúčastnit. Tento rok pro nás společnost vytvořila tábor na dva dny a uskutečnil se v budově charity naší společnosti. Naším tématem pro diskuzi bylo: „Nový směr pro osobnost“. Společně s učením jsme měli i zábavné programy. Dávali nám během obou dnů výborné jídlo. Děkuji společnosti, že pro nás připravila takový úžasný tábor.“

Předpokládám, že pojedete na prázdniny během léta. Přeji Vám mnoho radosti a také krásné letní dny. Napište mi, jaké u vás bylo léto. Moje rodina Vám také posílá mnoho letních pozdravů a přání. S velkým množstvím lásky a s přáním všeho dobrého uzavírám tento dopis.

Váš

N. Kiran Kuamar

Vzhledem k tomu, že předchozí dopis psali žáci z 2. stupně, je na řadě opět 1. stupeň – tentokrát jsem o spolupráci poprosila paní učitelku Markétu Součkovou a třídu 4.B.

ZPÍVAT BEZ EMOCÍ

Leona Vedmochová, 9.B

NAZPÍVAT PRVNÍ VLASTNÍ CÉDÉČKO
NENÍ ŽÁDNÁ LEGRACE

JE O NIČEM

Všechno začalo tím, že jsem se doma jen tak v mezi řeči zmínila, jaké by to asi bylo nahrát si svoje CD... A jaké to bylo překvapení najít pod vánočním stromečkem zvláštní malý růžový balíček...

Dostala jsem poukázku na nahrání tří písniček v nahrávacím studiu v Praze. Když jsme přijeli do Prahy, uviděla jsem starou budovu, u které stál sympatický pán staršího věku. Dozvěděli jsme se, že CD se bude nahrávat u pana Kyrykova, který je původem z Ukrajiny, ale již 40 let žije v České republice. Jeho ruský přízvuk mi byl hned sympatický. Vyučuje na univerzitě v Praze a mezi jeho zájmy patří samozřejmě hudba a psaní textů písní.

Zažila jsem s ním spousty legrace. Prvně jsem měla ze spolupráce s ním obavy, protože jsem nevěděla, jak na mě bude jako člověk působit. Byla jsem mile překvapená z toho, kolik času mi věnoval a jak moc se mě snažil povzbudit. Bylo vidět, že ho ta práce baví, záleží mu na mně a nejde mu o peníze.

Když jsem si stoupla před mikrofon, nasadila si sluchátka a začala znít hudba, ztuhla jsem... Byl to zvláštní pocit, hlavně váš hlas tam zněl naprosto jinak. Cítila jsem se, jako bych byla někde na pódiu a měla zpívat před spoustou lidí, přitom jsem tam byla jen já a on. Měla jsem v sobě hodně obav, jak to nakonec dopadne a jak bude můj hlas ve finále znít.

Když jsem zazpívala první tony a poslechla si je, byla jsem příjemně překvapená. Největší problém pro mě byl se naprosto uvolnit a dát do písničky opravdové emoce, což se mi podařilo až po pár hodinách, až jsem strávila v nahrávacím studiu více času.

Nedokážete si představit, jak je to náročné psychicky, ani já si to nedokázala dřív představit. Nemyslete si, že i když mají některé slavné zpěvačky spousty peněz, že je to jen proto, že se narodily s talentem a nemusely nic dělat. Talent se musí rozvíjet a to je právě ta velká dřina. Díky panu Kyrykovi jsem zazpívala snad nejvyšší tón v mém životě, projevila jsem ještě více emocí a hlavně nikdy bych to bez něj takhle nezazpívala...

Došla jsem k jednomu velkému poznání, které jsem tedy tušila už dříve, ale přesvědčila jsem se o tom až nyní. Můžete zpívat sebevíce krásně, dokonale, jako bůh, ale když tam nejsou emoce, je to o ničem. Když zpíváte, musejí tam ty emoce být a jejich důkazem je to, že lidé kolem vás, kteří vás poslouchají, to cítí i na několik metrů, jde jim mráz po zádech, třeba se jim chce i brečet...

Já osobně mám raději písničky, které jsou procítěné a pomalé.

Preferuji to, když někdo zazpívá pomalou procítěnou píseň a lidi to rozbere, než když někdo zazpívá rychlou a „cool“ píseň, po které řeknou lidi – wau!

Uvědomila jsem si, jak moc je důležité chodit na hodiny zpěvu a s hlasem pracovat. Změní se vám rozsah a zazpíváte i to, co byste si mysleli, že nikdy nezazpíváte.

Jsem vděčná za tuhle zkušenost...

NEŽ UŽIJEŠ ALKOHOL, UŽIJ SVŮJ MOZEK

Ve čtvrtek 8. listopadu 2012 jsme s naší třídou 7.C zúčastnili přednášky na téma alkohol. Od paní, která nám povídala různé věci a promítala nám prezentaci o alkoholu, jsme se dozvěděli mnoho věcí.

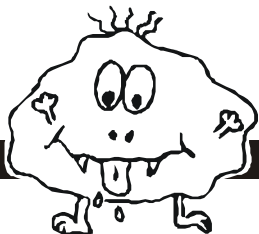

Ted' už např. víme, že alkohol vznikl ze slova al-ka-hal, že známé nápoje s alkoholem (např. pivo) vznikly už před dávnými lety v Mezopotámii nebo že drogová závislost na alkoholu se nazývá alkoholismus.

Paní lektorka nám také říkala, že spousta alkoholů patří mezi jedovaté látky. Když se nějaký jedovatý alkohol dostane do těla, může velmi ohrozit náš život. Může zaútočit na naše smysly a vnímání. Vysvětlovala nám také, jak poznáme projevy otravy alkoholem u lidí. Poznáme je např. bolestí břicha, malátností, zvracením, bezvědomím a u některých až oslepnutím a nakonec i smrtí.

Na konci hodiny nám paní lektorka rozdala anonymní dotazníky, které jsme měli o sobě pravdivě vyplnit. Na této přednášce jsem se dozvěděla mnoho nových věcí o alkoholu a o tom, jak poškozuje zdraví. Přednáška byla velice zajímavá.

Markéta Librová, 7.C

KDYŽ SE SETMÍ...

Mgr. Petr Smékal

17. ČÁST

Prázdniny skončily a je tady zase škola. S novým školním rokem vám přinášíme další řadu seriálu o strašidlech a strašidlům podobných tvorech. Letošní prázdniny se opět nesly v duchu výzkumu tajemna a nadpřirozena. Podnikli jsme výpravu za tajemným červem do Alp, byli jsme v pralesech Konga, kde jsme pátrali po přežívajících dinosaurech. Také jsme se opět odvážili do podzemních chodeb pod naší školou a propátrali půdu. Nebudeme zbytečně skromní a pochlubíme se několika objevy světového významu...

Strašlivák sněžný (Yettius bigfootus himalajensis)

Výška: 2,5-4,5 m

Váha: 160-320 kg

Potrava: hlodavci a savci všech velikostí

Výskyt: půda naší školy

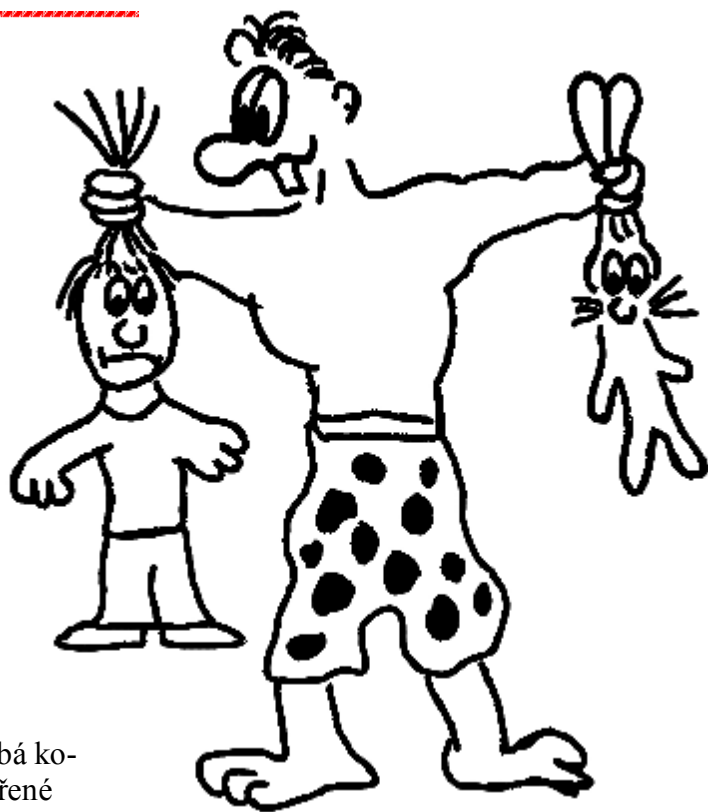
Strašlivák sněžný je jedním z mála druhů sněžného muže, který se vyskytuje v Evropě. Každý z vás určitě zná pověsti o ošklivém sněžném opočlověku (či co to vlastně je) z Himálají. Tam prý žije na hranici mezi sněhem a pralesem. Naš strašlivák žije na školní půdě a bylo nám záhadou, čím se živí. Ten himálajský to má jednoduché. Žere králíky, ovce, jaky a turisty.

Strašlivák z naší půdy to má podstatně těžší, protože má poněkud užší výběr stravy. Musí se spokojit s netopýry, potkany, červotoči, hmyzem či náhodnými návštěvníky půdy. Rozborem jeho krve se nám podařilo zjistit, že má velice pomalý metabolismus. Nejenže mu stačí málo potravy (vzhledem k jeho výšce a váze), ale téměř nevylučuje. Tudíž najít jeho trus je téměř nemožné, a proto se mu dařilo tak dlouho unikat naší pozornosti.

Nevím, jestli se někdo z vás pokoušel odebrat krev někomu, kdo je neustále v pohybu a odběru se brání. Navíc váží téměř 3 metráky a ohýbá kolejnice jako vařené špagety.

Naštěstí se v našem týmu našli dobrovolníci. Vlastně dobrovolnice, které ještě samy dobrovolně povinně musely uznat, že odběr vlastně provést chtějí.

Byl to boj, ale Maruška i Radka už opět chodí. Sádru jim sundali po necelém měsíci pobytu na lůžku ☺. Už můžou opět jíst normální stravu (asi měsíc musely pít jen brčkem polévky). No a modřiny už

taky téměř nejsou vidět. Jen v noci se prý ještě občas probudí křikem, když si vzpomenou na odběr krve strašlivákově. Výzkum v terénu si zkrátka žádá občas nějakou tu oběť ☺.

Strašlivákovou oblíbenou pochoutkou jsou turisté. Kde se na půdě školy berou turisté? Dlouho nám to vrtalo hlavou, ale přišli jsme na to. Úplnou náhodou jsme našli internetové stránky jedné cestovní kancelá-

ře. Stránky nabízely výpravy „Po stopách sněžného netvo-
ra“. Tyto výpravy začínaly
v podzemí Jihlavy a pomocí
tunelů a chodeb pokračovaly
do podzemí pod naší školou.

No a potom v noci turisté vy-
lezli z podzemí a šup na půdu.

Tam se z nich stalo zpestření
strašlivákova jídelníčku. Výše
uvedené webové stránky si
strašlivák nechal udělat na
objednávku a peníze na jejich
provoz získává prodejem ka-
mer a fotoaparátů turistů ze
svého jídelníčku.

Některé členky našeho vědec-
kého týmu, které mají slabší
povahu, se snažily strašliváka
předělat na vegetariána. Ne-
dávno odhodily berle, obvazy
a kolečkové křeslo a zanechaly
těchto marných pokusů.

Upírka zakrslá (Vampyrus transylvanicus minimalicus)

Výška:	20-30 cm
Rozpětí křídel:	50-60 cm
Potrava:	krev
Výskyt:	kabinet přírodopisu

Jeden z nejmenších druhů upí-
rů žije v kabinetu přírodopisu.
Jeho vznik, tedy spíše naroze-
ní, je velice zajímavé. Než
začala kabinet obývat paní
učitelka Janíčková, přebývala
v něm celá spousta učitelů a u-
čitelek. Kdysi ve dvacátých
letech minulého století v kabi-
netu sídlila učitelka Karla

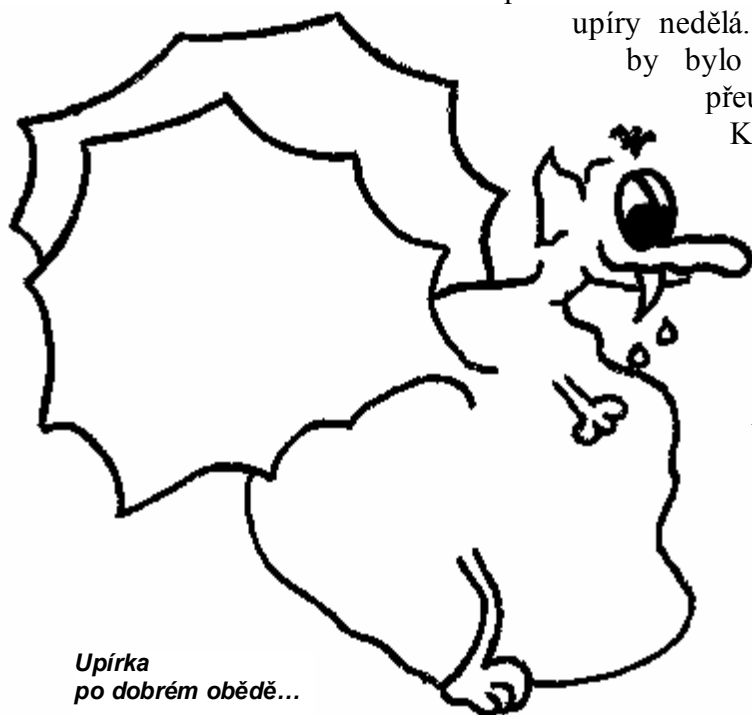
Mráčková. Ta byla velice za-
pálenou bioložkou a experi-
mentátorkou.

Při jedné výpravě do Rumun-
ska, kde byla zkoumat tamní
druh sysla, ji kousl upír. Kousl
ji tak nešťastně (nebo šťast-
ně?), že se z ní stal taky upír.
Ale ne zcela. Aby bylo jasno –
upíří kousnutí normálně z lidí

Mráčková začala stářím scvr-
kávat a zmenšovat. Až se z ní
stal náš malý upírek.

Postupem času se zřejmě
scvrkne natolik, že ji někdo
zašlápne. Každopádně ji najde-
te viset hlavou dolů za skříní
v kabinetě u paní učitelky Ja-
níčkové. Ta nám v exkluziv-
ním rozhovoru potvrdila, že
někdy ráno zastihne upírku tak
nacucanou krví, že vypadá
jako velký nafukovací balónek
s nožičkami a křídly (upírka,
ne paní učitelka ☺). Koulí se
prý po zemi a snaží se rychle
schovat za skřín. Ještěže je
paní učitelka takový dobrák
a nesnaží se upírku zneškodnit.

Upírka saje krev zásadně vel-
kým savcům, jako jsou krávy
a prasata. Nebojí se světla ani
stříbra. Jediné, čeho se bojí, je
likvidace zemědělství na Vy-
sočině. To by potom nemohla
pít krev dobytku, ale musela
by přejít na krev lidskou. Ta jí
prý vyloženě nechutná, ale
když je hlad...

Upírka
po dobrém obědě...

by bylo na světě
přeupírováno?
Každopádně
vlivem
mnoha
okol-
ností
se
z Karly
Mráčkové
upír stal.
Vlivem
času a
nedoko-
nalé
upírské
přeměny
se upírka

Podzim - jedno ze čtyř ročních období našeho mírného klimatického pásu, přechod mezi létem a zimou, kdy se sklízí většina úrody, opadavé listnaté stromy ztrácejí listy, dny se krátí, ochlazuje se, více prší – to je čas právě na to, abychom se pohodlně usadili do lenošky, otevřeli nějakou zajímavou knihu a začali se... Žákovská knihovna vám jich nabízí celou přehršel, stačí jen přijít a vybrat si ☺.

Kromě toho se budeme opět setkávat na stránkách školního časopisu a získávat nejen nové informace, ale i soutěžit. Letošní téma zní: ***K čemu sloužily***. Jako první jsem zvolila předmět, kteří možná mnozí znáte z filmu Matrix, kde ho nosil populární Morpheus. Co mám na mysli?

CVIKR NEBOLI SKŘIPEC

Byl to vlastně takový prapředek našich brýlí - typ bez obrouček, které se spínaly na kořen nosu. Býval často vázán s řetízkem a nosili jej převážně muži střední a vyšší společenské třídy. Přestože byl používán v Evropě již v 15. století, moderní typ se objevil až v roce 1840 a vrcholu popularity dosáhl kolem roku 1900. Ve třicátých letech 20. století byl hojně rozšířen zejména mezi seniory, a tak možná doma po prababičce ještě nějaký objevíte ☺.

ZÁUŠNICE

Ve 13. století byly nejrozšířenějším ženským šperkem nejen u nás, ale i v sousedních zemích, kde žili Slované. Většinou měly tvar malých neuzavřených kovových kroužků, ale rozhodně nezdobily ucho – vplétaly se totiž do vlasů nebo se zavěšovaly na čelenku. Nejčastěji byly z bronzu, mědi a stříbra, zámožné ženy nosily i zlaté, naopak ty chudší železné či olověné.

Do třetice všeho dobrého – je tu prostor pro vás:

Kdo nebo co byl SOTŮREK a k čemu sloužil?

Správné odpovědi posílejte **do 21 prosince 2012** na adresu: pavlina.polackova@zs1.nmm.cz Soutěž je celoroční, tudíž se správné odpovědi a výherce dozvíte v posledním čísle školního časopisu – tedy v červnu 2013. Doufám, že se najde alespoň pár odvážlivců, kteří se soutěžního klání zúčastní ☺.

KE KOŘENŮM

Mgr. Pavlína Poláčková

5.B PEKLA STAROČESKÝ
JÁHELNÍK

POTRAVIN

Česnek z Číny, cibule z Austrálie, rajčata ze Španělska, jablka z Nového Zélandu, máslo z Polska, drůbeží maso z Brazílie, vejčička kdovíodkud – realita dnešních dnů – bohužel... Všichni jsme si v minulých letech zvykli na geografickou rozmanitost původu základních potravin. Tato možnost volby je však vykoupena vedle sporné chutě či vůně dovážených produktů celou řadou dalších problémů.

Jaké potraviny jsou tedy vlastně pro českého spotřebitele nejvhodnější? Navrátíme se časem ke kořenům a odkazu našich předků, sáhneme po produktech českých výrobců? Těžko říci. Každopádně žáci 5.B se o to alespoň pokusili. Během jednoho pátečního dopoledne se nejen dozvěděli celou řadu informací o tradičních českých plodinách, ale jednu téměř zapomenutou dokonce využili při svém kuchařském umění.

Zkusili si tradiční staročeský jáhelník, jehož recept byste našli už v kuchařce z roku 1880. Základem tohoto jídla jsou jáhly, což jsou vlastně semena prosa, která obsahují nejen vitamíny skupiny B, ale také celou řadu minerálů (draslík, hořčík, fosfor, měď, železo, zinek) a vlákninu.

Děti se rozdělily do čtyř skupin a jáhly nejprve důkladně propláchly, aby se odstranila jejich nahořklá chuť. Poté je uvařily, přidaly do nich vejčička, cukr s máslem a rovnoměrně rozprostřely na vymazaný plech. Na ně potom daly ještě na drobné kousky nakrájené hrušky, jablka se švestkami a vše upekly v rozehřáté troubě.

Všem skupinám se jáhelník moc povedl. Při jeho konzumaci se většině dětí dělaly boule až za ušima ☺, jak jim chutnal, a už se těší na další podobné aktivity...

JÁHLY - CO MOŽNÁ NEVÍME...

- jsou bezlepkové – mohou je konzumovat i celiaci (lidé, kteří trpí chronickým onemocněním tenkého střeva, způsobeným přecitlivělostí na lepek, což je směs bílkovin v obilí)
- jejich konzumací lze bojovat proti únavě a depresi, neboť obsahují vysoký podíl fosforu
- jsou vhodnou potravinou i pro diabetiky
- doporučuje se je zařadit do jídelníčku pro prevenci nemocí žaludku slinivky, sleziny a také při překyselení žaludku
- jejich lehce nahořklá chuť, která se důkladným propláchnutím téměř ztratí, podporuje správnou funkci srdce a tenkého střeva
- dají se připravit na sladko i slano
- jáhly z našeho jídelníčku vytlačila rýže
- v dobách nedostatku ječmene se používalo loupané proso jako náhražka sladu v pivovarnictví, ojediněle i k výrobě lihu
- proso je známé už z doby kamenné, bylo jednou z hlavních plodin Slovanů
- ve světě je významnou plodinou i nyní - pěstuje se nejvíce v Indii, střední a severní Africe, Číně a v Rusku
- v České republice je plocha pěstování téměř 2000 hektarů

ZA POZNÁNÍM

Mgr. Pavlína Poláčková

**ZÁJEZD DĚTÍ A RODIČŮ
DO JIŽNÍCH ČECH**

A ZÁŽITKY

Tak to byl výlet rodičů, dětí a ostatních zájemců do jižních Čech, který se uskutečnil v pátek 28. září 2012. Kdo se rozhodl s námi cestovat a využít tak volného dne státního svátku, určitě nelitoval...

Dačice – město známé žulovým památníkem kostkového cukru (na obrázku), který se tu v 19. století zrodil, má ale i další zajímavost – zámek, ve kterém jsme si dopoledne dali dostaveníčko s rodem Dalbergů – nejvýznamnějšími a téměř posledními majiteli zámeckého panství.

Prohlídková trasa nás zavedla do reprezentačních sálů v přízemí, přes halu s unikátním samonosným schodištěm jsme vystoupali do obytných interiérů prvního patra a prohlídku jsme zakončili v zámecké knihovně.

Zámek obklopuje pěkný park, který dotváří poklidnou atmo-

sféru tohoto sídla nižší šlechty, která sice netvořila velké dějiny, ale očividně si tady užívala příjemného života. Bonusem navíc byla ojedinělá výstava dobových kostýmů - například obleky hraběte Jana Rudolfa Černína, které byly typickou ukázkou vrcholné rokokové módy pro šlechtu. Dámy určitě potěšily krásné rukávy, kterým se říkalo šunkové, nebo ukázky módních klobouků. K vidění byly i parádní uniformy, které v 19. století neodmyslitelně patřily k řadě funkcí. Pravda, moc pohodlná móda to asi nebyla, ale krásná určitě ano.

Odpoledne patřilo Lipnu, kam jsme se vydali hlavně kvůli **Stezce korunami stromů** – novince, která byla zpřístupněna teprve nedávno. Slavnostně

ji otevřel v červenci tohoto roku sám pan prezident Václav Klaus.

TECHNICKÉ ZAJÍMAVOSTI STEZKY

- délka 675 m, šířka 2,60 m
- nejvyšší místo – devítihenná věž vysoká 40 m
- tobogán má délku 52 m
- stavba vyšla na 62 milionů korun
- je vyrobena z douglasky (dřevo s vyšším obsahem smoly, která zaručuje delší životnost), tento jehličnan se u nás téměř nevyskytuje
- konstrukce je z masivního lepeného dřeva a mimo jiné ji tvoří 75 dřevěných podpěrných sloupů
- je otevřena celoročně – tedy i v zimě

Bezbariérová stavba nás vynesla do výšky 40 metrů. Byla

postavena na kopci Kramolín a fantastický výhled na téměř celou plochu jezera Lipno, okolí Šumavy a Novohradské hory, který se nám všem naskytl, byl přenádherný, skoro bych řekla dech beroucí.

Pohled do krajiny hrající všemi barvami doplněný o stříbřitě se lesknoucí hladinu vodní plochy, to se opravdu hned tak nevidí. Kromě krásného výhledu nás při výstupu cestou

nahoru čekalo jedenáct didaktických nebo zážitkových zastávek. Zlatým hřebem byla pak jízda tobogánem, který je svými dvaapadesáti metry nejdelším suchým tobogánem u nás.

Vyznavači adrenalinu si mohli vyzkoušet (a někteří to také využili ☺) v obřím Aktive parku Lipno, jehož součástí je právě výše uvedená Stezka korunami stromů, i bobovou

dráhu. Jednadvacet zatáček, dva tunely, řada terénních zlomů na jednom kilometru – no neberte to ☺...

Rozvážnější a klidnější účastníci zájezdu se raději jen tak procházeli v areálu a vychutnávali pohodu volného dne. Odjžděli jsme téměř se západem slunce. Možná lehce unavení, ale určitě obohaceni o spoustu nových zážitků, které nám nikdo nevezme...

STRAŠIDELNÝ DEN V 1.A

Mgr. Jaroslava Truksová

Ve středu 31. října 2012 zasedly děti v 1.A do školních lavic jako duchové, strašidla, kostlivci či upíři... Po podepsání se „krví“ a představení se bylo úkolem těchto bytostí z rozházených písmen složit slovo *strašidlo*. Chvilku jsme si pohráli s písmenky, hledali první a poslední písmeno a děti si poprvé vyzkoušely myšlenkovou mapu. Co je napadlo, když se řekne strašidlo? Netopýr, strašidýlko Emílek, kostra, Harry Potter, duch, čarodějnice, černá kočka, ...

V matematice všichni počítali netopýry, dýně a strašidla a vyzkoušeli si číhání na hradbách ☺. Někteří si donesli i strašidelnou svačinu. O velké přestávce jsme vydlabali dýni, kterou jsme si další hodinu zapálili. Popovídali jsme si a četli z Encyklopedie strašidel. Každý si vyzkoušel své strašidlo nakreslit. Na závěr se děti naučily písničku *Máme doma obludu* a při poslechu strašidelných písniček z filmů a pohádek si vyrobili svícen pavouka.

SKUTEČNÝ DÁREK

Mgr. Pavlína Poláčková

LETOS JIŽ POTŘETÍ PODPORUJEME PROJEKT SPOLEČNOSTI ČLOVĚK V TÍSNI

S blížícím se závěrem roku a především vánočními svátky budeme i my obdarovávat. Už potřetí budete moci v závěru měsíce listopadu a na začátku prosince vybírat. Letos z následující nabídky:

BIOPLYNÁRNA

Tato varianta pomůže jedné rodině na kambodžském venkově vybudovat si vlastní bioplynárnu. Ta pro ni znamená hotový zázrak, protože získají spolehlivý zdroj čisté energie pro každodenní vaření a večerní osvětlení. Každý na světě nemá tu výhodu, že mu stačí otočit knoflíkem nebo ťuknout do vypínače...

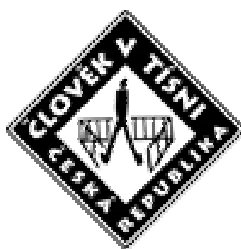
Hodnota: 1 800,- Kč

ŠÍCÍ STROJ

Tento dárek je určen pro ženy z Konga, Namibie nebo Srí Lanky. Stroj dokáže účinně pomoci v zajištění obživy chudým rodinám s dětmi.

Hodnota: 1 500,- Kč

PUMPA

Znamená čistou a zdravou vodu. Společnost Člověk v tísni kope a vrtá desítky nových studní nebo opravuje ty nefunkční. Díky čisté podzemní vodě z těchto studní se výrazně snižuje nemocnost dětí, které nemusejí pít vodu ze znečištěných řek.

Hodnota: 4 500,-

Stejně jako v předcházejících letech budou hlasovat všichni žáci naší školy a zámci z pedagogického sboru. **Celková hodnota dárku bude 10 000,- Kč**, takže ten, který získá nejvíce hlasů, se koupí pro dvě rodiny a doplníme ho tím, jež získá pomyslnou stříbrnou příčku. Všem, kteří budou hlasovat, už teď moc děkuji...

SPORTOVNÍ KLÁNÍ

Mgr. Jaroslava Hnízdilová

OSMÁCI SE UTKALI VE FLORBALU A PŘEHAZOVANÉ 8. TŘÍD

9. listopadu 2012 se konal v naší tělocvičně sportovní turnaj 8. tříd. Touto akcí každoročně končí projekt O poklad Černého zuba, který začal dvoudenním pobytem 7. tříd na táboře v Zubří v loňském školním roce.

Děvčata se utkala v přehazované a chlapci ve florbalu. Jednotlivé zápasy sledovali i třídní učitelé. Někteří z nich i vydatně fandili, a tak celá tělocvična burácela. O fair play hru se starali rozhodčí z řad žáků 9. tříd (Z. Pliska, P. Laštovička, D. Krejčí, P. Hubl a F. Černý). Pro všechna družstva byly připraveny drobné ceny. A jak to dopadlo? Zde máte výsledky:

PŘEHAZOVANÁ – DÍVKY	FLORBAL – CHLAPCI
1. místo – družstvo 8.A.	1. místo – družstvo 8.C
2. místo – družstvo 8.B	2. místo – družstvo 8.B
3. místo – družstvo 8.C	3. místo – družstvo 8.A

Gratulujeme všem k dosaženým výsledkům, bojovnosti a fanouškům za bezva atmosféru. Děkujeme rozhodčím z 9. tříd za to, že si udělali v pátek odpoledne čas a pomohli nám s turnajem.

LOGICKÁ OLYMPIÁDA

Mgr. Miroslav Sláma

Logická olympiáda je soutěž pro děti a mládež, které se nebojí používat vlastní hlavu. Nerozhodují zde naučené znalosti, ale schopnost samostatného uvažování a pohotového rozhodování. Všechny soutěžní úlohy jsou založeny na obecných principech a pro jejich řešení není třeba žádných speciálních znalostí.

S trochou nadsázky lze říci, že pro jejich řešení je potřeba pouze „zdravý rozum“. Nejedná se tedy o znalostní soutěž, ale o soutěž rozvíjející především schopnost samostatného logického uvažování.

Soutěž je určena žákům základních škol a studentům středních škol včetně odpovídajících ročníků víceletých gymnázií z celé České republiky. Do Logické olympiády 2012 se **zaregistrovalo 32 190**

žáků a studentů z 1 660 škol z celé České republiky a také z několika zahraničních škol v USA, Austrálii, Německu nebo Belgii. Velice mě potěšilo, že se soutěže zúčastnila i **Aneta Dufková z 9.C.**

A jak se Anetě dařilo? V nominačním kole v rámci své kategorie a svého kraje se umístila na 26.-27. místě z počtu 751 - tedy lépe, než 96 procent účastníků. V celkovém pořadí se v rámci své kategorie

umístila na 312.-330. místě z celkového počtu 11 445 – **tedy 97 procent soutěžního pole zůstalo až za ní!**

V krajském kole se Aneta umístila na 15.-16. místě. Krásný úspěch potvrzuje i to, že se do soutěže přihlásila sama, sama chtěla změřit své síly s obrovskou konkurencí.

Taková je ale naše Aneta. Gratulujeme...

VÁNOCE S PUCLÍKEM

Kdo není v naší škole úplným nováčkem, ten už dávno ví, že na sklonku kalendářního roku si pravidelně ve škole zpříjemňujeme čas, který nás dělí od vánočních svátků a prázdnin. Letošní rok nemůže být výjimkou, takže se můžete těšit na několik tradičních předvánočních akcí, které pro vás připravila redakce Puclíka...

❖ VÁNOČNÍ DISKOTÉKA ❖

V loňském roce jsme poprvé sáhli k tomu, že jsme si na vánoční diskošku pozvali profesionálního diskžokeje, a pokud jste se této akce před rokem zúčastnili, pak nám jistě dáte zapravdu, že to byl správný tah.

Vánoční diskotéka bude tedy letos opět pod taktovkou **DJ Davida Hamerského** a můžete se těšit nejen na skvělou muziku, ale i na různé efekty, které se na diskotékách běžně objevují. Inu, profík nejlíp ví, co se na takovou pořádkovou merendu sluší ☺...

Naše redakce pro vás připraví v průběhu odpoledne i několik soutěží, ve kterých se můžete nejen kolektivně vyblbnout a vyřádit, ale hlavně si odnést i nějakou tu sladkou odměnu.

Nezapomeňte vzít na diskošku i své třídní či jiné učitele, určitě se vám je podaří přemluvit, ať je pořádná sranda ☺...

Diskotéka je určena pro 6.–9. třídy.

VÁNOČNÍ DISKOTÉKA

S DISKŽOKEJEM

DAVIDEM HAMERSKÝM

11. PROSINCE 2012

16.00–19.00 HODIN

KULTURNÍ DŮM NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ

O NEJLÉPE VÁNOČNĚ OZDOBENÝ VSTUP DO TŘÍDY

V předešlých dvou letech jsme vyhlásili soutěž o nejlépe ozdobené vstupní dveře do třídy. Bylo jen minimum tříd, které se do akce nezapojily, a tak jsme měli školní chodby v předvánočním období opravdu krásné a škola dýchala vánoční atmosférou, jako nikdy dřív.

Rozhodli jsme se, že na osvědčených pravidlech nebudeme nic měnit, a tak i letos vyhlášíme soutěž o nejlépe vyzdobený vstup do vaší třídy. Bylo by fajn, kdyby jednotlivé třídy

nějak ozdobily nejen vlastní dveře, ale i kousek prostoru kolem nich. Nebojte se tedy zapojit vlastní fantazii, neomezujte se nutně jen na fyzickou velikost dveří, ale klidně využijte k realizaci svých nápadů i prostor kolem nich.

Žádné konkrétní podmínky pro soutěž stanoveny nejsou, takže všechno závisí na vás. Není třeba se ani přihlašovat – pokud si vstup do třídy ozdobíte (ze strany chodby samozřejmě), automaticky vás do soutěže zahrneme, pokud ne, sou-

těž se vás netýká. Hodnotit budeme celkový dojem výzdoby a její originalitu.

Po zkušenostech z minulých let do soutěže nezahrneme 1.-3. ročník, tedy třídy na přístavbě, protože v nich je výzdoba vždycky dílem paní učitelky a děti se na ní podílí minimálně.

Redakční rada letos provede vyhodnocení soutěže dříve, abychom si vyzdobené školy užili alespoň týden. Hodnotit budeme **v pátek 14. prosince 2012** odpoledne.

❖ VÁNOČNÍ TURNAJ V PIŠKVORKÁCH ❖

Osmý ročník vánočního turnaje v elektronických piškvorkách se uskuteční

ve středu 19. prosince 2012 v učebně výpočetní techniky.

Sraz účastníků bude **ve 13.30 hodin v kreslárně**, kde proběhne losování soutěžních dvojic, a pak bude následovat vlastní soutěžní klání. Doufáme, že i letos si přijdou zapíškvorkovat také někteří členové pedagogického sboru, které tímto k soutěži rovněž srdečně zveme.

❖ ŠKOLNÍ VÁNOČNÍ STROMEČEK ❖

Stejně jako v minulých letech bude i letos v předvánočním období dominantou přízemí hlavní budovy školní vánoční stromeček. V tomto roce se ale objeví o něco dříve a s ním i výzdoba přízemí hlavní budovy, abychom si vánoční atmosféry ve škole užili o něco víc a hlavně dýl, než tomu bývalo v minulosti.

Vždy ráno od 7.15 do 7.30 hodin pod něj můžete umístit dárky pro své kamarády a spolužáky, kterými jim chcete na Vánoce udělat radost. V průběhu posledního předvánočního školního dne pak Puclík zařídí, aby se všechny dárky dostaly do těch správných rukou.

Dárky nezapomeňte **čitelně označit jménem a třídou toho, pro něhož jsou určeny. Věnujte napsání a zejména připevnění cedulky s těmito údaji na dárky dostatečnou pozornost!!!** Každý rok se totiž objeví pár dáreků, které není možné doručit, protože na nich tyto údaje chybí.

okénko

ZŠ SLAVKOVICE

Ahoj kamarádi!

Zdravíme všechny žáky i dospělé do velké školy! Ozýváme se vám ze slavkovické školy prostřednictvím Puclíku, abychom vás alespoň občas mohli informovat, co se v naší malé škole děje.

Letos jsme do nového školního roku vpluli opět rychlostí blesku. Proto si ty „obyčejné školní starosti“ snažíme zpestřit, aby se k nám co nejdříve přiblížily další prázdniny a především Vánoce. Ale začneme pěkně po pořádku.

1. září jsme slavnostně přivítali nejen školní rok, ale i naše nové žáky – tentokrát čtyři prvňáky a jednu čtvrtáčku. Jako každý rok i letos za námi přijel na zahájení náš pan ředitel a paní zástupkyně. Hodně štěstí nám osobně popřál i pan starosta Nového Města Michal Šmarda.

Na celé škole je nás bohužel jen 18. Dívky jsou v přesile – je jich 10. Snad nás příští rok bude víc! Hned v prvním měsíci nás čekaly dvě akce, na které jsme se moc těšili. Jeli jsme na výstavu skotu do Radešínské Svratky a potom do Horáckého divadla do Jihlavy. Jestli jste někdy byli v tomto

divadle, tak nám dáte zapravdu, že je to krásné divadlo.

My se tam vypravujeme po každé, když heci nastudují novou pohádku. Lístky ale mají paní učitelky zamluvené dlouho dopředu, neboť je hodně škol v kraji, které mají o takový zážitek velký zájem.

Výborné pro nás je, že nás na představení odveze autobus vypravený z divadla. A samozřejmě nás zase po skončení doveze do školy. My se jen pěkně oblékneme a společně se školou v Radňovicích vyrážíme do krajského města.

Tentokrát jsme viděli pohádku od Lewise Carrolla *Alenka v říši za zrcadlem*. Díky Alence jsme mohli prostoupit zrcadlem a poznat bytosti, které se občas objeví v našich snech. Zaujala nás pěkná hudba, vtipné písničky, krásné kostýmy i kulisy. Obdivovali jsme hru i tanec šachových figurek...

Od října se na naší škole rozběhly zájmové kroužky. Každý z nás si mohl vybrat, zda bude letos navštěvovat kroužek keramiky, hru na klavír nebo na kytaru, „Rošťáky“ či taneční kroužek.

No a teď už se těšíme na čerty a pomalu začínáme v hudební výchově nacvičovat koledy,

kterými rozsvítíme vánoční stromeček v obci. Ale o tom až v příštím čísle.

Chodbu nám zdobí dinosauři a jiná pravěká zvířata - vytvořili jsme je z odpadového materiálu. Na obrázku vidíte některé z nich. Někdy se v hodinách i nasmějeme - jako například v prvouce. Na otázku v písemné práci *Jak chráníš své zdraví při jízdě autem?* Vojta stručně napsal: „Rozsvítím světla.“ A Lucka, ta to ještě dovedla k dokonalosti, aby se opravdu cítila bezpečně: „Mám podsedák, připoutám se a nasadím helmu.“

Tak to by bylo od nás zatím vše. Až zase budeme mít nějaké novinky, rádi vám o nich napíšeme.

Kamarádi ze Slavkovic

LETOS POMÁHAJÍ SKŘÍTKOVÉ

Tak už je zase za námi pořádný kus nového školního roku a všichni pracujeme z plných sil. Ale po práci se má i odpočívat - a to my v naší družině umíme ☺...

Letos nám s tím odpočinkem pomáhají skřítkové. I když je nevidíme, jsou všude kolem nás – doma, na zahrádce, na louce i v lese.

Jsou přátelští, pracovití, milují svou rodinu, bylinky i zvířata, rádi zpívají i mlsají. Svým chováním nám mohou být příkladem. Dokážeme to, co skřítkové?

Jak už jméno skřítků napovídá, lze ho nalézt pouze v lese, takže jsme při našich vycházko-

vých výpravách pátrali... Přitom jsme poznávali houby a pozorovali, co se na podzim

MECHURA HOUBOVÝ

Jsem roztomilý skřítek, mám po celém těle mech, a když se stočím do klubíčka, vypadám jako kopeček mechu. Živím se pouze houbami. Rejdím v noci po lese a okusuji ty nejlepší houbičky.

v lese všechno děje. Hráli jsme na schovávanou (abychom byli „neviditelní“ jako Mechura) a překonávali překážkovou dráhu jako zvířátka. Stavěli jsme skřítkův příbytek z mechu. I v družině jsme řešili plno úkolů a doplňovaček o houbách, lesních rostlinách a zvířatech.

Uspořádali jsme první kolo TRPASLIÁDY s netradičními disciplínami na čas - sběr houbiček, srážení oříšků a přeskok kaluže. Nadále se budeme pokoušet svoje výkony vylepšovat...

LESNÍ SKŘÍTEK BUKOVEC

Jsem velmi vzácný skřítek, vyskytuje se jen v bukových lesích.

Mám velkou sílu, protože se živím bukovou kůrou a listím. Umím krásně zpívat a napodobovat hlasy ptáků. Hlídám jejich hnízda.

S pomocí skřítků Bukovce (který určitě v našem lese také žije) jsme sbírali a sušili bukové listy na podzimní koláž a učili jsme se otiskovat kůru stromů pomocí voskovek a pak je rozlišovat podle struktury.

Poznávali jsme stromy i podle tvaru nebo jehličí. Víme, jaké mají plody a jak vypadají jejich semena. A také jsme zkoušeli vymyslet všechny způsoby, jakými se semena rozšiřují po přírodě. Pomocí měření obvodu stromů jsme počítali jejich věk. Povídali jsme si, jak se les mění během čtyř ročních období.

Protože Bukovec je ochráncem ptačích hnízd, učíme se je také poznávat – kreslíme, vyhledáváme informace a vytváříme ptáky z modelíny, barevných víček či Lega. Vybíráme, který pták je nám nejvíc podobný svými schopnostmi či podobou ☺. Stále také vylepšujeme svoje výkony v TRPASLIÁDĚ.

V prosinci jsou Vánoce, svátky rodinné lásky a pohody, a tak naším průvodcem bude TRPASLÍK DOMÁCÍ. Těšíme se na něj!

*Děti ze školní družiny
ve Slavkovicích*

*Šťastné a radostné Vánoce
a mnoho úspěchů v roce 2013*

Vám přeje

redakce časopisu

Puclík

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 70 – prosinec 2012

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková, Mgr. Dagmar Svobodová
Aneta Dufková, Leona Vedmochová, Václav Šebek, Karolína Švárová, Marie Novotná
Radka Křížová, Anna Truksová, Daniela Horvátová, David Gregor

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 70 vyšlo 5. prosince 2012 v nákladu 35 výtisků